

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 1424 τῆς 10ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1978

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ὁ περί Βεβαιώσεως καὶ Εἰσπράξεως Φόρων Νόμος τοῦ 1978 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 4 τοῦ 1978.

ΝΟΜΟΣ ΕΝΟΠΟΙΩΝ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΥΣ ΑΦΟΡΩΝΤΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΕΒΑΙΩΣΙΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΝ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ ΝΟΜΟΥΣ

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολουθῶς :

1. Ὁ παρῶν Νόμος θὰ ἀναφέρεται ὡς ὁ περί Βεβαιώσεως καὶ Εἰσπράξεως Φόρων Νόμος τοῦ 1978. Συνοπτικὸς
τίτλος.

Μέρος I.—ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑ

2.—(1) Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προκύπτῃ ἐκ τοῦ Ἑρμηνεία.
κειμένου—

«ἀνίκανοι» λογίζονται οἱ ἀνήλικοι, οἱ παράφρονες, οἱ ὀλιγοφρενεῖς, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον πρόσωπον ὅπερ, λόγῳ πνευματικῆς τινος νόσου, στερεῖται τῆς χρήσεως τοῦ λογικοῦ·

«ἀντικείμενον φόρου» περιλαμβάνει πᾶν κινητὸν ἢ ἀκίνητον περιουσιακὸν στοιχεῖον, ἐνσώματον ἢ ἀσώματον, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὅποιον ἐπιβάλλεται φόρος·

«Δημοκρατία» σημαίνει τὴν Κυπριακὴν Δημοκρασίαν·

«Διευθυντῆς» σημαίνει τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τμήματος Ἑσωτερικῶν Προσόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, περιλαμβάνει δὲ πᾶντα ὕπ' αὐτοῦ ἐξουσιοδοτηθέντα ἐπὶ τούτῳ Λειτουργῶν τοῦ Τμήματος Ἑσωτερικῶν Προσόδων·

«ἔταιρεία» σημαίνει πᾶσαν ἔταιρειαν περιορισμένης εὐθύνης συσταθεῖσαν ἢ ἐγγραφείσαν δυνάμει παντὸς ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἰσχύοντος νόμου, ὡς καὶ πᾶσαν ἔταιρειαν ἥτις, ἂν καὶ συνέστη ἢ ἐνεγράφη ἐκτὸς τῆς Δημοκρατίας, διεξάγει ἐπιχειρήσεις ἢ κέκτηται γραφεῖον ἢ ἔδραν διεξαγωγῆς ἐργασιῶν ἐν Κύπρῳ·

«ἐξηρητημένον πρόσωπον» σημαίνει τὴν σύζυγον προσώπου τινὸς ἢ πᾶν ἄγαμον τέκνον αὐτοῦ μὴ συμπληρώσαν τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, περιλαμβάνει δὲ καὶ πᾶν τέκνον,

ὅπερ ἂν καὶ συνεπλήρωσε τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, συντηρεῖται εἰσέτι ὑπὸ τῶν γονέων του ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν γονέων του·

«κηδεμῶν» ἐν σχέσει πρὸς πρόσωπον ἀνήλικον, περιλαμβάνει καὶ τὸν γονέα τοῦ ἀνηλίκου·

«ὄργανισμός προσώπων» σημαίνει σύνολον προσώπων μετὰ ἢ ἄνευ νομικῆς προσωπικότητος, ὡς καὶ πᾶσαν ἑταιρεία, ἀδελφότητα ἢ ἄλλην ἔνωσην προσώπων εἴτε αὕτη κέκτηται νομικὴν προσωπικότητα εἴτε μὴ·

«Σύνταγμα» σημαίνει τὸ Σύνταγμα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας·

«φορολογικὸν ἔτος» σημαίνει τὴν περίοδον τῶν δώδεκα μηνῶν τὴν ἀρχομένην τὴν πρώτην Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους·

«φόρος» σημαίνει πάντα ἄμεσον φόρον ἐπιβληθέντα ὑπὸ νόμου τινός, εἴτε πρὸ εἴτε μετὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, ἀναφορικῶς πρὸς τινὰ περίοδον καθοριζομένην ἐν τῷ νόμῳ ἐκεῖνῳ ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ περίοδος αὕτη ἀναφέρεται εἰς περίοδον πρόγενεστέραν τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἑναρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἢ μεταγενεστέραν ταύτης, τὸ ποσὸν τοῦ ὁποίου ἐξευρίσκειται θάσει ἀντικειμενικῶν κριτηρίων καθοριζομένων ἐν τῷ νόμῳ δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐπεβλήθη οὗτος.

(2) Οἱ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ μὴ ἄλλως καθοριζόμενοι ὅροι κέκτηνται τὴν ἑννοίαν ἣν ἀπέδωκεν αὐτοῖς τὸ Σύνταγμα ἢ ὁ ἐπιβαλὼν τὸν φόρον νόμος.

Ἐφαρμογὴ
τοῦ παρόντος
Νόμου.

3.—(1) Ἐξαίρεσει τῶν περιπτώσεων δι' ἃς γίνεται διάφορος πρόνοια ἐν τινὶ ἑτέρῳ νόμῳ, τὸ ποσὸν παντὸς φόρου ἐπιβληθέντος πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου καθορίζεται καὶ εἰσπράττεται δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

(2) Οἰαιδήποτε ἀρμοδιότητες αἱ ὁποῖαι, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, δύνανται νὰ ἀσκηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ οἰαιδήποτε ἀρμοδιότητες αἱ ὁποῖαι, δυνάμει τῶν διατάξεων οἰουδήποτε ἑτέρου νόμου ἐπιβάλλοντος οἰονδήποτε φόρον, δύνανται νὰ ἀσκηθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ εἴτε ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς Διευθυντοῦ εἴτε ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς Ἐφόρου τοῦ τοιούτου φόρου δύνανται νὰ ἀσκηθῶσι παραλλήλως ἢ ταυτοχρόνως δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τοῦ τοιούτου ἑτέρου Νόμου ἢ συνδεδεασμένων δυνάμει τῶν διατάξεων ἀμφοτέρων, πᾶσα δὲ σχετικὴ εἰδοποίησις, κοινοποίησις ἢ κατάστασις ἢ ὁποῖα ἀπαιτεῖται ἢ δύνανται νὰ δοθῆ ἢ γενῆ ὑπ' αὐτοῦ δυνάμει οἰασδήποτε τῶν προαναφερθεισῶν διατάξεων δύνανται νὰ γενῆ ὡς συνδεδεασμένον ἔγγραφον καὶ νὰ υπογραφῆ ὑπ' αὐτοῦ εἴτε ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς Διευθυντοῦ εἴτε ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς Ἐφόρου εἴτε ὑπ' ἀμφοτέρας τὰς ιδιότητας ταύτας.

(3) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου—

«ἀρμοδιότητες» σημαίνει τὰς εἰς τὸν Διευθυντὴν ἢ τὸν Ἐφορον χορηγομένης ἐξουσίας καὶ ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἢ οἰουδήποτε ἑτέρου νόμου ἐπιβάλλοντος οἰονδήποτε φόρον, ἀντιστοίχως·

«Ἐφορος» σημαίνει τὸν ἐπιφορτισμένον μὲ τὰ τῆς ἐφαρμογῆς οἰουδήποτε ἑτέρου Νόμου ἐπιβάλλοντος οἰονδήποτε φόρον λειτουργόν, ὅφ' οἰονδήποτε τίτλον δυνατὸν οὗτος νὰ καλῆται ἐν αὐτῷ.

4.—(1) Ὁ Διευθυντής είναι υπεύθυνος διὰ τὴν καλὴν καὶ πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου, ἐπὶ τούτῳ δὲ δύναται νὰ προβαίνει εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν ἣν ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν ἢ σκοπίμον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

Διευθυντής
καὶ ὑπηρε-
σιακὸν ἀπόρ-
ρητον.

(2) Πᾶν πρόσωπον ἀσκοῦν καθήκοντα ἢ τελοῦν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου, ὑποχρεοῦται νὰ θεωρῆ καὶ τηρῆ ὡς ἀπόρρητον καὶ ἐμπιστευτικὸν πᾶν στοιχεῖον περιερχόμενον εἰς γνῶσιν αὐτοῦ, πᾶσαν φορολογικὴν δήλωσιν ὡς καὶ πᾶν ἔγγρα-
φον ἢ φορολογικὸν κατάλογον ἀναφερόμενον εἰς τὸ ἀντικείμενον φόρου οἰουδήποτε προσώπου καί, ἐκτὸς ἐὰν ἔχη ἤδη ὑπογράψει τὴν ἐν τῷ ἐκάστοτε ἐν ἰσχύϊ περὶ Φορολογίας τοῦ Εἰσοδήματος Νόμῳ προνοουμένην δήλωσιν, θὰ ὑπογράψῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ καθορισθεῖσαν δήλωσιν ἐνώπιον δικαστοῦ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου.

(3) Πρόσωπον λαμβάνον γνῶσιν στοιχείου τινὸς ἢ ἔχον ἐν τῇ κατοχῇ ἢ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτοῦ ἢ δυνάμενον νὰ πληροφορηθῆ τὸ περιεχόμενον ἐγγράφου, φορολογικῆς δηλώσεως ἢ φορολογικοῦ καταλόγου ἀναφερομένου εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦ φόρου οἰουδήποτε προσώπου ὑποχρεοῦται νὰ ἀπέχη κατὰ πάντα χρόνον, ἀπὸ πάσης μεταδόσεως ἢ κοινοποιήσεως ἢ ἀποπείρας μεταδόσεως ἢ κοινοποιήσεως τοῦ περιεχομένου τούτων, ἐκτὸς εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ μετάδοσις ἢ κοινοποιήσις γίνεται διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου :

Νοεῖται ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται πρὸς τὸ δημόσιον συμφέρον νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ τὴν μετάδοσιν ἢ κοινοποιήσιν τῶν εἰρημένων στοιχείων ἢ τοῦ περιεχομένου τοιούτων ἐγγράφων, φορολογικῶν δηλώσεων καὶ καταλόγων, εἰς πρόσωπον ἢ πρόσωπα ἅτινα ἤθελεν οὕτως εἰδικῶς καθορίσει.

(4) Ὅσακις, δυνάμει συμβάσεως γενομένης μετὰ τῆς Κυβερνήσεως οἰασδήποτε χώρας θάσῃ τῶν διατάξεων οἰουδήποτε ἐκάστοτε ἐν ἰσχύϊ Νόμου, προβλέπηται παροχὴ ἐκπτώσεως ἀναφορικῶς πρὸς τὴν καταβολὴν φόρου ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἢ ὁσάκις ἢ ἐπιβολὴ φόρου τινὸς ὑπόκειται, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπιβάλλοντος τοῦτον Νόμου, εἰς ἐκπτώσιν ἀναφορικῶς πρὸς φόρον καταβληθέντα ἢ καταβλητέον ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἀντικειμένου φόρου ἐν τινὶ χώρᾳ ἣτις παρέχει ἀμοιβαίαις ἀντιστοιχοῦς ἐκπτώσεις, ἢ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένη ὑποχρέωσις πρὸς τήρησιν τοῦ ἀπορρήτου οὐδόπως παρακωλύει τὴν πρὸς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἐν λόγω χώρας κοινοποιήσιν στοιχείων ἅτινα κρίνονται ἀναγκαῖα διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἐν ἐκάστη περιπτώσει παράσχετέας ἐκπτώσεως ὅταν ὁ ὑποκείμενος εἰς φόρον αἰτῆται ἐκπτώσιν ἐκ τοῦ ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἢ ἐν τῇ εἰρημένῃ χώρᾳ καταβλητέου φόρου.

Μέρος II.—ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

5.—(1) Πᾶν πρόσωπον ὑπόχρεων εἰς καταβολὴν φόρου ὀφείλει, ἐν ἐκάστῳ φορολογικῷ ἔτει, νὰ δίδῃ εἰς τὸν Διευθυντὴν, πρὸ τῆς καθωρισμένης ἡμερομηνίας, εἰδοποιήσιν περὶ τῆς τοιαύτης του ὑποχρέωσεως :

Εἰδοποίησις
περὶ φορο-
λογικῆς
ὑποχρέωσεως
καὶ φορο-
λογικαὶ
δηλώσεις.

Νοεῖται ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἢ ὑπὸ προσώπου τινὸς ἐπίδοσις τοιαύτης εἰδοποιήσεως, ἐὰν κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον τοῦ φορολογικοῦ ἔτους ἔτος, ὑπέβαλε δήλωσιν θάσῃ τοῦ ἑδαφίου (2).

(2) Ὁ Διευθυντής δύναται, δι' ἐγγράφου εἰδοποιήσεως νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ παντὸς προσώπου ὅπως, ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς καθοριζομένης ἐν τῇ εἰδοποιήσει, ὑποβάλλῃ δήλωσιν τοῦ ἀντικειμένου τοῦ φόρου καὶ τοιαῦτα στοιχεῖα οἷα δυνατόν νὰ ἀπαιτηθῶσι διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ νόμου δυνάμει τοῦ ὁποῦ ἐπεβλήθη ὁ φόρος.

(3) Αί δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαιτούμεναι δηλώσεις δέον νά εἶναι ἐν τύπῳ ἐγκεκριμένῳ ὑπό τοῦ Διευθυντοῦ.

Δηλώσεις
ἐργοδοτῶν
καί ἄλλων
προσώπων.

6.—(1) Πάν πρόσωπον ὅπερ, κατά τάς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου (2), δυνατόν νά κληθῆ ὑπό τοῦ Διευθυντοῦ ὅπως ὑποβάλλῃ κατάστασιν τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ προσώπων, ὀφείλει ὅπως δώσῃ πρὸ τῆς καθωρισμένης ἡμερομηνίας εἰς τὸν Διευθυντὴν εἰδοποιήσιν περὶ τῆς τοιαύτης του ὑποχρέωσης :

Νοεῖται ὅτι πρόσωπόν τι, ὅπερ, συμμορφούμενον πρὸς τάς διατάξεις τοῦ ἐπιβάλλοντος τὸν φόρον νόμου ἢ τοῦ παρόντος Νόμου, ὑπέβαλε τοιαύτην δήλωσιν ἐντὸς τοῦ ἀμέσως προηγούμενου φορολογικοῦ ἔτους, δὲν ὀφείλει νά συμμορφωθῆ πρὸς τάς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου.

(2) Ὁ Διευθυντὴς δύναται νά ἀπαιτήσῃ παρὰ παντὸς ἐργοδότη ὅπως, ἐντὸς προθεσμίας εἰδικῶς καθοριζομένης ὑπό τοῦ Διευθυντοῦ ἐν εἰδοποιήσῃ ἐπιδιδομένη πρὸς τὸν ἐργοδότην, ἐτοιμάσῃ καὶ παραδώσῃ αὐτῷ κατάστασιν περιέχουσαν ἀναφορικῶς πρὸς οἰονδήποτε ἔτος—

(α) τὰ ὀνόματα καὶ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ προσώπων καὶ

(β) τὴν ἀμοιβὴν τὴν καταβαλλομένην εἰς τὰ τοιαῦτα πρόσωπα ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ἐξαιρέσει προσώπων ἅτινα, θάσῃ τῶν διατάξεων τοῦ ἐπιβαλλόντος τὸν φόρον νόμου, δὲν ὑπέχουν φορολογικὴν ὑποχρέωσιν :

Νοεῖται ὅτι ὁ ἐργοδότης δὲν θά ὑπόκειται εἰς οἰονδήποτε κύρῳσιν διὰ τὴν ἐκ τῆς τοιαύτης καταστάσεως παράλειψιν τοῦ ὀνόματος ἢ τοῦ τόπου διαμονῆς προσώπου τελούντος κατά τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ καὶ μὴ ἐργαζομένου ἀλλαχοῦ, ἐὰν ὁ Διευθυντὴς, κατόπιον ἐρεύνης, πεισθῆ ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦτο δὲν ἔχει φορολογητέον ἀντικείμενον φόρου.

(3) Ὁ ἐν ἐδαφίῳ (2) ὅρος «ἀμοιβή» περιλαμβάνει πληρωμὰς ὑπὸ μορφήν μισθοῦ, ἡμερομισθίων, ἀμοιβῆς δι' ὑπερρωρικὴν ἐργασίαν, φιλοδωρημάτων, ἐπιδομάτων, μεριδίων ἐπὶ τῶν κερδῶν, τυχηρῶν, δικαιωμάτων, προμηθειῶν ἢ συντάξεων, ὡς καὶ τὴν ἐτησίαν ἀξίαν (καθοριζομένην θάσῃ τῆς τρεχούσης ἀγοραίας τιμῆς) διαμονῆς, καταλύματος, στέγης, διατροφῆς ἢ ἐτέρου τυχηροῦ ἢ ἐπιδόματος, χρηματικοῦ ἢ μὴ, χορηγουμένων διὰ μισθωτὰς ὑπηρεσίας.

(4) Ὅσάκις ἐργοδότης εἶναι ὀργανισμὸς προσώπων, ὁ Διευθυντὴς ἢ ἕτερον πρόσωπον ἀσκοῦν ἐξουσίας Διευθυντοῦ θεωρεῖται ὅτι εἶναι ὁ ἐργοδότης διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἐν περιπτώσει ἐταιρείας, πᾶς Διευθυντὴς αὐτῆς ἢ πρόσωπον ἀσχολούμενον μὲ τὴν Διεύθυνσιν ταύτης θεωρεῖται ὅτι εἶναι μισθωτὸς.

(5) Ὅσάκις εἰς περιπτώσιν προσώπου ὑποχρέου εἰς τὴν καταβολὴν φόρου δὲν ὑπεβλήθη δήλωσις τοῦ ἀντικειμένου τοῦ φόρου ἢ ὁσάκις ὑπεβλήθη ἢ τοιαύτη δήλωσις ἀλλὰ ὑπάρχει εὐλογος ὑποψία ὅτι αὕτη εἶναι ἀνακριθῆς ὁ Διευθυντὴς δύναται νά ἀπαιτήσῃ παρὰ παντὸς προσώπου ἀσκοῦντος ἐμπορικὴν ἢ βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν, ἐπιτήδευμα ἢ βιοτεχνίαν, ἐλευθέριον ἢ ἄλλο τι ἐπάγγελμα, ὅπερ ἐν τῇ συνήθει διεξαγωγῇ τούτου εἰσπράττει ἢ κατακρατεῖ χρήματα ὑπὸ συνθήκας συνεπαγομένης τὴν καταβολὴν τόκου ἐπὶ τῶν χρημάτων τούτων καὶ παρὰ παντὸς προσώπου ἀσκοῦντος τραπεζικὴν ἐπιχείρησιν, ὅπως ἐτοιμάσῃ καὶ ὑποβάλλῃ αὐτῷ κατάστασιν δεικνύουσαν τοὺς τόκους τοὺς καταβληθέντας ἢ πιστωθέντας ὑπὲρ τοῦ περι οὗ ὁ λόγος ὑποχρέου εἰς καταβολὴν φόρου προσώπου κατά τὴν διάρκειαν εἰδικῶς καθοριζομένου φορολογικοῦ ἔτους.

(6) Ὁ Διευθυντὴς δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρ' οἰουδήποτε προσώπου ὅπως ἐφοδιάσῃ αὐτὸν διὰ δηλώσεως παρεχούσης πλήρη στοιχεῖα οἰουδήποτε ποσοῦ, καταβαλλομένου ὑπ' αὐτοῦ εἰς οἰονδήποτε ἕτερον πρόσωπον ἐν οἰωδήποτε ἔτει, δυναμένου νὰ θεωρηθῇ ὡς εἰσόδημα τοῦ λαμβάνοντος τοῦτο πρόσωπου.

(7) Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀπαιτούμεναι δηλώσεις καὶ καταστάσεις ὑποβάλλονται ἐπὶ ἐντύπου ἐγκριθέντος ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ.

7.—(1) Ὅσακίς ἐμπορικὴ ἢ βιομηχανικὴ τις ἐπιχείρησις, ἐπιτήδευμα ἢ βιοτεχνία, ἐλευθέριον ἢ ἄλλο τι ἐπάγγελμα ἀσκῆται ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ δύο ἢ πλείονων προσώπων—

Φορολογικαὶ
δηλώσεις ὑπὸ
συνεταιρισμῶν
(partnerships).

(α) τὸ ἀντικείμενον φόρου παντὸς ἐταίρου ἐκ τοῦ συνεταιρισμοῦ θεωρεῖται τὸ μερίδιον εἰς ὃ οὗτος ἐδικαιοῦτο κατὰ τὸ φορολογικὸν ἔτος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ συνεταιρισμοῦ, τοῦ τοιοῦτου εἰσοδήματος ἐξευρισκομένου καὶ ὑπολογιζομένου συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἐπιβαλόντος τὸν φόρον νόμου, καὶ περιλαμβάνεται ἐν τῇ δηλώσει, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων φόρου αὐτοῦ, τῇ ὑποβληθησομένῃ ὑπὸ τοῦ τοιοῦτου ἐταίρου δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου·

(β) ὁ πρῶτος τῇ τάξει ἐταῖρος, ἤτοι ὁ ἐκ τῶν ἐταίρων τῶν διαμενόντων ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ—

(i) ὁ ἀναφερόμενος πρῶτος ἐν τῇ ἐταιρικῇ συμβάσει· ἢ

(ii) μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης συμβάσεως ὁ ἐταῖρος οὗτινος τὸ ὄνομα εἶναι τὸ πρῶτον ἢ τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ἐν τῇ συνήθει ἐταιρικῇ ἐπωνυμίᾳ ἢ τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα ἐν τῷ ἐντύπῳ ἐγγράφῃς τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀναφέρεται κατὰ προτεραιότητα τοῦ ὀνόματος τῶν λοιπῶν ἐταίρων· ἢ

(iii) εἶναι ὁ κύριος δμόρρυθμος ἐταῖρος, ἐὰν ὁ ἀναφερόμενος ὡς πρῶτος τῇ τάξει ἐταῖρος δὲν εἶναι δμόρρυθμος ἐταῖρος,

παραδίδει ὁσακίς τοῦτο ἀπαιτῆται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, δῆλωσιν τοῦ ἀντικειμένου φόρου τοῦ συνεταιρισμοῦ δι' οἰονδήποτε ἔτος ἐφ' οὗ ἀντικειμένου ἐπεβλήθη φόρος, τοῦ τοιοῦτου ἀντικειμένου φόρου ὑπολογιζομένου συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἐπιβαλόντος τὸν φόρον νόμου, καὶ δηλοῖ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς διευθύνσεις τῶν λοιπῶν ἐταίρων ὁμοῦ μετὰ τοῦ ποσοῦ τοῦ μεριδίου τοῦ ὡς εἴρηται ἀντικειμένου φόρου εἰς ὃ ἐδικαιοῦτο ἕκαστος ἐταῖρος διὰ τὸ ἐν λόγῳ ἔτος καὶ τὴν ὑφισταμένην διὰ γάμου σχέσιν μεταξὺ οἰονδήποτε δύο τῶν ἐτέρων.

(2) Ὅσακίς οὐδεὶς ἐταῖρος διαμῆν ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ, οἰαδήποτε δῆλωσις ἀναγκαία κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐτοιμάζεται καὶ ἐπιδίδεται ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ διαμένουτος πληρεξουσίου, ἀντιπροσώπου, διευθυντοῦ ἢ ἐκπροσώπου τοῦ συνεταιρισμοῦ.

8. Σύνδικοι ἢ παραλήπται, ἐπίτροποι, ἐκτελεσταὶ διαθήκης ἢ διαχειριστὰι περιουσίας ἢ κηδεμόνες ἐμπειστευμένοι τὴν διεύθυνσιν, ἔλεγχον ἢ διαχείρισιν περιουσίας ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιχειρήσεως ἐκ μέρους προσώπου τινὸς εὐθύνονται διὰ τὴν διενέργειαν πάσης πράξεως ἧς ἢ ἐνέργεια ἀπαιτεῖται ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπὶ τῷ τέλει θεβαιώσεως καὶ καταβολῆς φόρου ἐπιβληθέντος ἐπὶ ἀντικειμένου

Φορολογικαὶ
δηλώσεις
ἐπιτρόπων,
κ.λ.π.

φόρου τελούντος υπό την διεύθυνσιν, ἔλεγχον ἢ διαχείρισιν αὐτῶν, εἰδικώτερον δὲ ὀφείλουσιν ὅπως, τῇ ἀπαιτήσει τοῦ Διευθυντοῦ, ἐτοιμάζωσι καὶ παραδίδωσι φορολογικὴν δῆλωσιν ἀναφορικῶς πρὸς εἰδικῶς καθοριζόμενον φορολογικόν τι ἔτος.

Φορολογικαὶ
δηλώσεις
προσώπου
διαμένοντος
ἐκτός τῆς
Δημοκρατίας.

9.—(1) Πᾶς ἐπίτροπος, κηδεμών, ἢ πᾶς πληρεξούσιος, πράκτωρ, ἀντιπρόσωπος, σύνδικος, διαχειριστὴς ἢ θεματοφύλαξ προσώπου μὴ διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ (ἐν τοῖς κατωτέρω ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένου ὡς «πρόσωπον μὴ διαμένον ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ»), εἴτε οὗτος λαμβάνει ἢ εἰσπράττει τὸ ἀντικείμενον φόρου τοῦ μὴ διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου εἴτε ὄχι, εὐθύνεται διὰ τὴν διενέργειαν πάσης πράξεως ἣτις ἀπαιτεῖται ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπὶ τῷ τέλει θεβαιώσεως καὶ καταβολῆς φόρου ἐπιβληθέντος ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου φόρου τοῦ μὴ διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου, εἰδικώτερον δὲ ὀφείλει ὅπως, τῇ ἀπαιτήσει τοῦ Διευθυντοῦ, ἐτοιμάζῃ καὶ παραδίδῃ φορολογικὴν δῆλωσιν ἀναφορικῶς πρὸς εἰδικῶς καθοριζόμενον φορολογικόν τι ἔτος.

(2) Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς πρόσωπόν τι μὴ διαμένον ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ διεξάγει ἐργασίας μετὰ προσώπου διαμένοντος ἢ διεξάγοντος ἐργασίας ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ καὶ ὁ Διευθυντὴς κρίνει ὅτι λόγῳ τῆς στενῆς σχέσεως μεταξύ τοῦ διαμένοντος ἢ διεξάγοντος ἐργασίαν ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου καὶ τοῦ μὴ διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου καὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ ἐλέγχου ὁ ὁποῖος ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ δευτέρου ἐπὶ τοῦ πρώτου, ἢ πορεία τῶν μεταξύ τῶν προσώπων τούτων ἐργασιῶν ἠδύνατο νὰ διευθετηθῇ καὶ διηυθετήθῃ κατὰ τρόπον ὥστε αἱ ἐργασίαι αἱ διεξαγόμεναι ὑπὸ τοῦ διαμένοντος ἢ διεξάγοντος ἐργασίας ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου ὡς ἐκ τῆς σχέσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ μὴ διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου οὐδὲν ἀντικείμενον φόρου ἀπέφερον, ἢ ἀπέφερον ἀντικείμενον φόρου κατώτερον τοῦ συνήθως ἀναμενομένου ὅπως προκύψῃ ἐκ τῶν τούτων ἐργασιῶν, τὸ διαμένον ἢ διεξάγον ἐργασίαν ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ πρόσωπον ὀφείλει, ὅταν τοῦτο ἀπαιτηθῇ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, νὰ ἐτοιμάσῃ καὶ νὰ παραδώσῃ δῆλωσιν τοῦ ἀντικειμένου φόρου τοῦ ἐν λόγῳ μὴ διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου δι' οἰονδήποτε εἰδικῶς καθοριζόμενον ἔτος ὡς ἐάν τὸ διαμένον ἢ διεξάγον ἐργασίαν ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ πρόσωπον ἦτο ἀντιπρόσωπος τοῦ μὴ διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου.

(3) Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ Διευθυντὴς κρίνει ὅτι τὸ ἀληθὲς ποσὸν τοῦ ἀντικειμένου φόρου οἰονδήποτε προσώπου μὴ διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ καὶ συναλλαττομένου μετὰ προσώπου διαμένοντος ἢ διεξάγοντος ἐργασίας ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ δὲν δύναται ἀνά πάσαν περίπτωσιν νὰ ἐξακριβωθῇ εὐκόλως, ὁ Διευθυντὴς δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ διαμένοντος ἢ διεξάγοντος ἐργασίας ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου ὅπως ἐντός τῆς ἐν τῇ εἰδοποιήσει καθοριζομένης προθεσμίας ἐφοδιάσῃ αὐτὸν διὰ καταστάσεων ἢ στοιχείων τῶν ἐργασιῶν αἱ ὁποῖαι διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ μὴ διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου μέσῳ ἢ ὁμοῦ μετὰ τοῦ διαμένοντος ἢ διεξάγοντος ἐργασίας ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου καθ' οἰονδήποτε εἰδικῶς καθοριζόμενον ἔτος, δύναται δὲ νὰ υπολογίσῃ τὸ ἀντικείμενον φόρου τοῦ μὴ διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου ἐπὶ δικαίας καὶ εὐλόγου ποσοστιαίας ἀναλογίας τοῦ ὁλικοῦ τοῦ κύκλου τῶν οὕτω γενομένων ἐργασιῶν :

Νοεῖται ὅτι τὸ ὕψος τῆς ποσοστιαίας ἀναλογίας καθορίζεται ἐν ἐκάστη τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν ἐργασιῶν.

(4) Ὅσακις δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἐπιβαλόντος τὸν φόρον νόμου πρόσωπον μὴ διαμένον ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ φορολογηται ἐπ'

ονόματι οίονδήποτε πληρεξουσίου, πράκτορος, αντιπροσώπου, συνδίκου ή παραλήπτου, διαχειριστού ή θεματοφύλακος αναφορικώς προς κέρδη ή άλλα όφελή προκύπτοντα εκ της πωλήσεως εμπορευμάτων ή προϊόντων βιομηχανοποιηθέντων ή παραχθέντων εκτός της Δημοκρατίας υπό του μη διαμένοντος εν τη Δημοκρατία προσώπου, τὸ πρόσωπον ἐπ' ονόματι τοῦ ὁποίου τὸ μὴ διαμένον ἐν τῇ Δημοκρατία πρόσωπον οὕτω φορολογεῖται, δύναται, ἐὰν θεωρήσῃ τοῦτο εὐλόγον, νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ ὅπως ἡ φορολογία τῶν τοιούτων κερδῶν ἢ ὀφελῶν γίνῃ ἢ τροποποιηθῇ θάσει τῶν κερδῶν ἅτινα εὐλόγως δύναται τις νὰ ἀναμείνῃ ὅτι θὰ ἐπορίζετο ἔμπορος τις ἢ, εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς τὰ ἐμπορεύματα μετεπώληθησαν ὑπὸ τοῦ βιομηχάνου ἢ παραγωγοῦ ἢ ἐκ μέρους αὐτῶν, μεταπωλητῆς τις ὅστις ἠγόρασε ταῦτα ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ βιομηχάνου ἢ παραγωγοῦ καὶ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἀποδείξεως ἰκανοποιούσης τὸν Διευθυντὴν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν κερδῶν ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω θάσεως, ἡ φορολογία θὰ γίνῃται ἢ τροποποιῆται ἀναλόγως.

10. Τὸ πρόσωπον ὅπερ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐπεβλήθη ὁ φόρος, ὑπόκειται εἰς φορολογίαν δι' ἀνίκανόν τι πρόσωπον, ἢ ἐπ' ονόματι τοῦ ὁποίου πρόσωπον μὴ διαμένον ἐν τῇ Δημοκρατία φορολογεῖται, εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὴν διενέργειαν πασῶν τῶν ἀναγκαίων δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου πράξεων διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἀντικειμένου φόρου παντὸς προσώπου ἐκπροσωπούμενου ὑπ' αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβληθέντος φόρου.

Ἐπίτροποι
ὑπεύθυνοι διὰ
τὰ πρόσωπα
ἅτινα ἐκπρο-
σωποῦσιν.

11. Πᾶν πρόσωπον ὅπερ ὑφ' οἰονδήποτε ιδιότητα ἔλαβε κατὰ τινὰ τρόπον ἀντικειμένον τι φόρου ἀνήκον εἰς οἰονδήποτε ἕτερον πρόσωπον, ὅπερ εἴτε δὲν διαμένει ἐν τῇ Δημοκρατία εἴτε εἶναι ἀνίκανόν πρόσωπον, ὀφείλει, ὡσάκις ἐντέλλεται πρὸς τοῦτο δι' εἰδοποιήσεως τοῦ Διευθυντοῦ, νὰ ἐτοιμάζῃ καὶ παραδίδῃ αὐτῷ, ἐντὸς τῆς ἐν τῇ τοιαύτῃ εἰδοποιήσει ἀναγραφομένης προθεσμίας, δελτίον ἐν τῷ τύπῳ τῷ ἐγκεκριμένῳ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ὑπογεγραμμένον ὑπ' αὐτοῦ καὶ περιέχον—

Δελτία
ἅτινα δέον
νὰ ἐτοιμά-
ζωνται ὑπὸ
ἀντιπρο-
σώπων.

(α) ἀληθῆ καὶ ἀκριβῆ δῆλωσιν παντὸς τοιούτου ἀντικειμένου φόρου δι' οἰονδήποτε εἰδικῶς καθοριζόμενον φορολογικὸν ἔτος· καὶ

(β) τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν παντὸς προσώπου εἰς ὃ τοῦτο ἀνήκει.

12. Ὁ διευθυντὴς ἢ ἕτερον πρόσωπον ἀσκούν τὴν διεύθυνσιν ἐκάστου νομικοῦ προσώπου εὐθύνεται διὰ τὴν ὑποβολὴν δηλώσεως καὶ τὴν διενέργειαν πασῶν τῶν ἄλλων ἀναγκαίων, δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, πράξεων καὶ διαθεμάτων διὰ τὴν θεβαίωσιν καὶ καταβολὴν τοῦ ἐπὶ τοιούτων νομικῶν προσώπων ἐπιβληθέντος φόρου.

Διευθύνται
νομικῶν
προσώπων.

Μέρος ΙΙΙ.—ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

13.—(1) Ὁ Διευθυντὴς προβαίνει εἰς τὴν θεβαίωσιν τῆς φορολογίας παντὸς προσώπου ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου φόρου τοῦ ὁποίου ἔχει ἐπιβληθῆν φόρος, τὸ ταχύτερον εὐθὺς μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας τῆς ὀρισθείσης διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ τοιούτου προσώπου παράδοσιν τῆς δηλώσεώς του.

Ὁ Διευθυντὴς
προβαίνει εἰς
τὴν θεβαίωσιν
τῆς φορολο-
γίας.

(2) Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς πρόσωπόν τι ἐπέδωκε δῆλωσιν, ὁ Διευθυντὴς δύναται—

(α) νὰ ἀποδεχθῇ τὴν δῆλωσιν καὶ νὰ φορολογήσῃ θάσει ταύτης ἢ

(β) νά ἀρνηθῆ νά ἀποδεχθῆ τὴν δήλωσιν καὶ νά ὀρίσῃ, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, τὸ ποσὸν τοῦ ἀντικειμένου φόρου καὶ νά φορολογήσῃ τὸ πρόσωπον τοῦτο ἀναλόγως.

(3) Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς πρόσωπόν τι δὲν ἐπέδωκε δήλωσιν καὶ ὁ Διευθυντῆς κρίνει ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦτο ὑπέχει ὑποχρέωσιν καταβολῆς φόρου ἐπιβληθέντος ἐπὶ τινος ἀντικειμένου φόρου, οὗτος δύναται νά ὀρίσῃ, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, τὸ ποσὸν τοῦ ἀντικειμένου φόρου καὶ νά φορολογήσῃ τὸ πρόσωπον τοῦτο ἀναλόγως τῆς φύσεως καὶ τοῦ ὕψους τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ:

Νοεῖται ὅτι, ἡ τοιαύτη φορολογία οὐδόλως ἐπηρεάζει οἰανδήποτε ἑτέραν εὐθύνην ἣν δύναται νά ὑπέχῃ τὸ τοιοῦτον πρόσωπον ὡς ἐκ τῆς ἀρνήσεως, παραλείψεως ἢ ἀμελείας παραδόσεως δηλώσεως.

Φορολογία ἀντιπροσώπων κ.λ.π. ἀνικάνων καὶ μὴ διαμενόντων ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπων.

14.—(1) Ἡ θεθαίωσις τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου ἐπὶ ἀντικειμένου φόρου ἀνήκοντος εἰς ἀνίκανον ἢ μὴ διαμένον ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ πρόσωπον γίνεται ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἐπιτρόπου, κηδεμόνος, πληρεξουσίου, πράκτορος, ἀντιπροσώπου, συνδίκου, διαχειριστοῦ ἢ θεματοφύλακος αὐτοῦ.

(2) Πᾶν πρόσωπον διαμένον ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ, πᾶς ἀντιπρόσωπος, ἐπιτροπος, ἐνυπόθηκος ὀφειλέτης ἢ ἕτερον πρόσωπον ἐμβάζον ἢ καταβάλλον ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς πρόσωπον μὴ διαμένον ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἀντικείμενόν τι φόρου ποριζόμενον ἐκ τινος πηγῆς ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ λογίζεται ἀντιπρόσωπος τοῦ μὴ διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ προσώπου καὶ φορολογεῖται καὶ καταβάλλει φόρον ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ἐπιβαλόντι τὸν φόρον νόμῳ καθοριζομένου φορολογικοῦ συντελεστοῦ δι' ἑταιρείας ἢ ἄλλους μετὰ ἢ ἄνευ νομικῆς προσωπικότητος ὀργανισμοῦ:

Νοεῖται ὅτι, ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ ἐνστάσεως κατὰ τῆς τοιαύτης φορολογίας, ἐὰν τὸ μὴ διαμένον ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ πρόσωπον μετέπειτα ὑποβάλῃ δήλωσιν ἀπάντων τῶν ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ποριζομένων ὑπ' αὐτοῦ ἀντικειμένων φόρου, ἡ γενομένη φορολογία ἀναθεωρεῖται, ὁ δὲ πληρωτέος φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν τῶν προβλεπομένων διὰ φυσικὰ πρόσωπα ἐν τῷ ἐπιβαλόντι τὸν φόρον νόμῳ.

Πρόσωπα ἀποθιώσαντα.

15. Ὅσακις πρόσωπόν τι ἀποθιώσῃ, οἱ νόμιμοι αὐτοῦ ἀντιπρόσωποι θὰ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν διενέργειαν πασῶν τῶν πράξεων ἃς ὁ ἀποθιώσας θὰ ὑπεχρεοῦτο, ἐὰν ἕξῃ, νά διενεργήσῃ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου :

Νοεῖται ὅτι, εἰς περίπτωσιν προσώπου ἀποθιώσαντος ἐντὸς τοῦ ἔτους τοῦ προηγουμένου τοῦ φορολογικοῦ ἔτους, ἐὰν ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος διανείμῃ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ φορολογικοῦ ἔτους, ὁ τοιοῦτος νόμιμος ἀντιπρόσωπός του θὰ εὐθύνεται διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου τοῦ πληρωτέου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπιβαλόντος τὸν φόρον νόμου.

* Ἀντιπρόσωπος ἀστικῶς ἀνεύθυνος.

16. Πᾶν πρόσωπον ὑπόχρεων δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου εἰς τὴν ἐκ μέρους ἑτέρου προσώπου καταβολὴν φόρου δύναται νά παρακρατήσῃ ἐκ τῶν χρημάτων τῶν περιερχομένων εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν τῇ ιδιότητι του ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν λόγῳ ἑτέρου προσώπου, ποσὸν ἐπαρκές διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ καὶ δὲν ὑπέχει οἰανδήποτε ἀστικὴν εὐθύνην ἔναντι παντὸς προσώπου διὰ πᾶσαν πληρωμὴν γενομένην δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου.

* Ἐκπτώσεις.

17. Ὁ Διευθυντῆς, κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀντικειμένου φόρου ἢ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβληθέντος φόρου ἀναφορικῶς πρὸς οἰανδήποτε φορολογικὸν ἔτος, χωρεῖ εἰς τοιαύτας φορολογικὰς ἀπαλλαγὰς ἢ ἐπιτρέπει τοιαύτας ἐκπτώσεις ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ φόρου ἢ τοῦ ποσοῦ τοῦ πληρωτέου φόρου, περιλαμβανομένης καὶ τῆς

παροχής έκπτώσεως λόγω διπλής φορολογίας ή λόγω του ότι κατεβλήθη ή είναι πληρωτέος φόρος εν τινι χώρα ένθα παρέχονται άμοιβαίως άντίστοιχοι έκπτώσεις ως διαλαμβάνεται έν άρθρω 33, οίς επιτρέπει ό επιβαλών τόν φόρον νόμος ή οίαδήποτε σύμβασις γενομένη θάσει τών διατάξεων τούτου επί τῷ τέλει άποφυγής διπλής φορολογίας.

18.—(1) Άφού συμπληρωθῆ ή θεβαίωσις του φόρου, ό Διευθυντής ετοιμάζει κατάλογους (έν τῷ παρόντι Νόμω άναφερομένους ως «Φορολογικοί Κατάλογοι») τών εις φόρον ύποκειμένων προσώπων.

Κατάλογοι φορολογουμένων.

(2) Οί φορολογικοί κατάλογοι περιέχουν τά όνόματα και τās διευθύνσεις τών εις φόρον ύποκειμένων προσώπων, τὸ άντικείμενον φόρου, τὸ ποσόν του πληρωτέου ύφ' εκάστου προσώπου φόρου και τοιαύτα ξετρα στοιχεία ως ό Διευθυντής ήθελε κρίνει άναγκαία.

19. Είς εκαστον πρόσωπον, ούτινος τὸ όνομα άναγράφεται έν τοίς φορολογικοίς καταλόγοις, επιδίδεται, έντολή του Διευθυντου, εΐτε διά προσωπικής επιδόσεως εΐτε διά συστημένης επιστολής, ειδοποιήσις, άπευθυνομένη εις τήν συνήθη προσωπικήν ή επαγγελματικήν αύτου διαμονήν, δηλούσα τὸ άντικείμενον του φόρου και τὸ ποσόν του πληρωτέου φόρου και εΐστῶσα τήν προσοχήν αύτου επί τών δυνάμει του άρθρου 20 δικαιωμάτων αύτου.

*Επίδοσις ειδοποιήσεως περι επιβολής φόρου πρὸς τοὺς φορολογουμένους.

20.—(1) Πάν πρόσωπον τὸ όποιον άμφισβητεῖ τήν εις αύτὸ επιβληθεΐσαν φορολογίαν, δύναται, δι' έγγράφου ειδοποιήσεως ένστάσεως, νά άποταθῆ εις τόν Διευθυντήν πρὸς επανεξέτασιν και άναθεώρησιν αύτης. Ή ειδοποίησις αύτη δέον ὅπως εκθέτη επακριβῶς τοὺς λόγους τῆς ένστάσεως του εις τήν φορολογίαν, εκτός δε εάν άλλως προβλέπηται έν οίωδήποτε έτέρω νόμω, δέον ὅπως αύτη δοθῆ οὐχι θραδύτερον του τέλους του μηνός ό όποίος ξεπεται του μηνός έν τῷ όποίω ή έν τῷ άρθρω 19 άναφερομένη ειδοποίησις εδῶθη εις τὸ πρόσωπον τουτο :

*Ένοστάσις κατά τῆς φορολογίας.

Νοεΐται ότι, ό Διευθυντής, όταν ίκανοποιηθῆ ότι, λόγω άπουσίας εκ τῆς Δημοκρατίας, άσθενείας ή άλλης εϋλόγου αίτίας, τὸ άμφισθητὸν τήν φορολογίαν πρόσωπον εκωλύθη του νά δώση τήν ειδοποίησιν ένστάσεως έντὸς τῆς ρηθείσης προθεσμίας, χορηγεῖ εϋλογον ύπὸ τās περιστάσεις παράτασιν τῆς προθεσμίας ταύτης.

(2) Οί δυνάμει τών διατάξεων του εδαφίου (1) λόγοι ένστάσεως κατά τῆς επιβληθείσης φορολογίας δύνανται, εκτός εάν ή αντίθετος πρόθεσις ρητῶς εκτίθηται έν τῷ επιβαλόντι τόν φόρον νόμω, νά περιλαμβάνουν και ίσχυρισμόν περι έσφαλμένης άσκήσεως κατά τήν επιβολήν τῆς φορολογίας οίασδήποτε διακριτικής έξουσίας χορηγηθείσης ύπὸ του επιβαλόντος τόν φόρον νόμου εις τόν δημόσιον λειτουργόν τόν έμπεπιστευμένον με τὰ τῆς εφαρμογῆς του ρηθέντος νόμου.

(3) Άμα τῇ λήψει τῆς έν εδαφίω (1) άναφερομένης ένστάσεως, ό Διευθυντής δύναται—

(α) νά ζητήση παρά του υποβαλόντος τήν ένστασιν προσώπου ὅπως έντὸς ειδικῶς καθοριζόμενης προθεσμίας προσαγάγη τοιαύτα στοιχεία πρὸς τόν σκοπόν εξακριβώσεως του ποσού του άντικείμενου φόρου οία ό Διευθυντής ήθελε κρίνει άναγκαία, ως—

(i) λογαριασμούς ίκανοποιούντας τόν Διευθυντήν, οίτινες εξηλέχθησαν ύπὸ ανεξαρτήτου επαγγελματίου λογιστου, έγκεκριμένου πρὸς τουτο ύπὸ του Ύπουργου Οίκονομικῶν δυνάμει τών διατάξεων του άρθρου 26

- (ii) λογιστικά βιβλία, έγγραφα και λοιπά αποδεικτικά στοιχεία, αντίγραφα τραπεζικών και άλλων λογαριασμών αφορώντων εις τὸ ἀντικείμενον φόρου, ἢ τὸ ἀντικείμενον φόρου πάντων τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξηρημένων προσώπων·
- (iii) καταστάσεις δεικνυούσας, καθ' ὠρισμένην τινὰ ἡμερομηνίαν, πλήρεις λεπτομερείας τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῆς προσωπικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς περιουσίας, ἢ ἀμφοτέρων, εἴτε ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ εἴτε ἀλλοχοῦ, τοῦ ἐνισταμένου προσώπου ἢ παντὸς ἐξ αὐτοῦ ἐξηρημένου προσώπου, ὡς καὶ τοιαύτας ἐτέρας συμπληρωματικὰς ἀποδείξεις ἢ ἄλλας λεπτομερείας οἷας ὁ Διευθυντὴς ἤθελε κρίνει ἀναγκαίας·
- (β) νὰ καλέσῃ τὸ ἐνιστάμενον πρόσωπον ὅπως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐξετασθῇ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν τοιαύτην ἐνστασίν του·
- (γ) νὰ καλέσῃ οἰονδήποτε ἕτερον πρόσωπον, δυνάμενον νὰ παράσῃ οἰασδήποτε πληροφορίας ἀναφορικῶς πρὸς γενομένην φορολογίαν, πλὴν τοῦ συζύγου ἢ τῆς συζύγου ἢ τοῦ συγγενοῦς μέχρι πρώτου βαθμοῦ ἢ τοῦ γραμματέως, ὑπρέτου ἢ ἐτέρου προσώπου ἔχοντος ἐμπιστευτικὴν τινὰ θέσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ἐνισταμένου προσώπου, ἢ προσώπου προσφέροντος τῷ ἐνισταμένῳ προσώπῳ ἐμπιστευτικὴν τινὰ ὑπηρεσίαν, ὅπως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ τῷ παράσῃ τοιαύτας πληροφορίας ἢ στοιχεία ἢ/καὶ προσαγάγῃ τοιοῦτους λογαριασμούς, βιβλία ἢ ἄλλα ἔγγραφα ἀνήκοντα εἰς αὐτὸ οἷα οὗτος ἤθελε κρίνει ἀναγκαίᾳ διὰ τὸν σκοπὸν ἐξακριβώσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀντικειμένου φόρου τοῦ ἐνισταμένου προσώπου.

(4) Ὅσακις ἐπέρχεται συμφωνία μεταξὺ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ ὑποβαλόντος τὴν ἐνστασιν διὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβληθεῖσαν φορολογίαν προσώπου ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ποσὸν δι' ὃ τὸ ἐνιστάμενον πρόσωπον ὑπέχει φορολογικὴν ὑποχρέωσιν, ἡ φορολογία τροποποιεῖται ἀναλόγως καὶ ἐπιδίδεται εἰς τὸ πρόσωπον αὐτὸ εἰδοποιήσις περὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ πληρωτέου φόρου.

(5) Ὅσακις πᾶν φορολογηθὲν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἐέστη εἰς τὴν ἐπιβληθεῖσαν εἰς αὐτὸ φορολογίαν, δὲν συμφωνεῖ μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ ὡς πρὸς τὸ ποσὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπόκειται εἰς φορολογίαν, ὁ Διευθυντὴς χωρεῖ εἰς καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀντικειμένου φόρου τοῦ ἐνισταμένου προσώπου θάσει τῆς διαθεσίμου αὐτῷ μαρτυρίας καὶ πληροφορεῖ καταλλήλως τὸ ἐνιστάμενον πρόσωπον·

Νοεῖται ὅτι οὐδὲν τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαλαμβανομένων λογίζεται ὡς κωλῶν τὸν Διευθυντὴν νὰ καθορίσῃ τὸ ποσὸν τοῦ ἀντικειμένου φόρου τοῦ ἐνισταμένου προσώπου εἰς ποσὸν μεγαλύτερον τῆς ὑπὸ ἐνστασιν φορολογίας ἐὰν κατόπιν ἐξετάσεως τῆς ἐνστάσεως φανῇ ὅτι δικαιολογεῖται τοιαύτη αὔξησις.

Προσφυγὴ
κατὰ τῆς
φορολογίας.

21.—(1) Πᾶν πρόσωπον ὅπερ, θεωροῦν ἑαυτὸ ἡδίκημένον διὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβληθείσης φορολογίας, ἀπέτυχε νὰ ἔλθῃ εἰς συμφωνίαν μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ ὡς προβλέπεται ἐν ἔδαφῳ (4) τοῦ ἀρθροῦ 20, δύναται νὰ ἀσκήσῃ προσφυγὴν εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον.

(2) Τὸ θᾶρος τῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ φορολογία ἀναφορικῶς πρὸς ἣν ἀσκεῖται ἡ προσφυγὴ εἶναι ὑπερβολικὴ ἐπιρρίπτεται ἐπὶ τοῦ αἰτήτοῦ ἐν τῇ προσφυγῇ.

(3) Ἐάν, συνεπείᾳ ἀποφάσεως ληφθείσης ἐπὶ ἀσκηθείσης προσφυγῆς, παρίσταται ἀνάγκη ὅπως γίνῃ νέα θεβαίωσις τοῦ φόρου ἵνα ἐφαρμοσθῇ ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἢ πρὸς συμμόρ-

φωσιν πρὸς τὰς ὁδηγίας αὐτοῦ, ἢ τοιαύτη νέα θεβαίωσις τῆς φορολογίας δύναται νὰ διενεργηθῆ ἔντος ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἐξεδόθη ἢ τοιαύτη ἀπόφασις.

22.—(1) Φορολογίαι, ἐντάλματα ἢ ἕτερα διαθήματα φερόμενα ὡς γενόμενα συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος Νόμου δὲν ἀκυροῦνται οὐδὲ λογίζονται ἄκυρα ἢ ἀκυρώσιμα δι' ἔλλειψιν τύπου, οὔτε τὸ κύρος των ἐπηρεάζεται ἐκ λαθῶν, ἀτελειῶν ἢ παραλείψεων ἐὰν οὐσιαστικῶς συνάδωσι πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἐὰν τὸ φορολογηθὲν πρόσωπον ἢ τὸ πρόσωπον ἐφ' οὗ προετίθετο νὰ ἐπιβληθῆ φορολογία ἢ τὸ καθ' οἴονδῆποτε τρόπον ἐπηρεαζόμενον πρόσωπον προσδιορίζηται ἐν αὐταῖς συμφώνως τῷ κοινῷ σκοπῷ καὶ ἀντιλήψει.

* Ἡ φορολογία κ.λ.π. δὲν θὰ εἶναι ἄκυρος λόγῳ τῆς ἐν αὐτῇ πλάνης περὶ τὰ ὀνόματα ἢ περιγραφάς.

(2) Τὸ κύρος γενομένης φορολογίας δὲν ἀμφισβητεῖται ἢ ἐπηρεάζεται—

- (α) λόγῳ λάθους ἐν αὐτῇ περὶ τὸ ὄνομα ἢ ἐπώνυμον τοῦ εἰς φόρον ὑποκειμένου, τὴν περιγραφὴν οἴουδῆποτε ἀντικειμένου φόρου ἢ τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιβληθέντος φόρου ἢ
- (β) λόγῳ ἀσυμφωνίας μεταξὺ τῆς φορολογίας καὶ τῆς περὶ αὐτῆς σταλείσης εἰδοποιήσεως :

Νοεῖται ὅτι, ἢ περὶ αὐτῆς σταλείσα εἰδοποιήσις ἐπιδίδεται δεόντως εἰς τὸ πρόσωπον ἐφ' οὗ προετίθετο νὰ ἐπιβληθῆ φορολογία καὶ ἢ τοιαύτη εἰδοποιήσις περιέχει οὐσιαστικῶς καὶ πραγματικῶς τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν βασίζεται ἡ φορολογία.

23.—(1) Ὅσακις ὁ Διευθυντὴς κρίνη ὅτι πρόσωπόν τι ἐφ' οὗ ἐπιβλήθη φόρος δυνάμει οἴουδῆποτε νόμου, περιλαμβανομένου καὶ νόμου Κοινοτικῆς Συνελεύσεως ἐπιβαλόντος προσωπικὴν εἰσφορὰν ὑπὸ μορφήν φόρου εἰσοδήματος, ψηφισθέντος εἴτε πρὸ εἴτε κατόπιν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, δὲν ἐφορολογήθη ἢ ἐφορολογήθη διὰ ποσοῦ ἐλάσσονος ἐκείνου διὰ τοῦ ὁποίου ὤφειλε νὰ φορολογηθῆ, ὁ Διευθυντὴς δύναται, ἐντὸς τοῦ φορολογικοῦ ἔτους ἢ ἐντὸς ἑξ ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτοῦ, νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦτο φορολογίαν τοιούτου ποσοῦ ἢ τοιούτου ἐπιπροσθέτου ποσοῦ οἷον ἐπιβλήθη δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἐπιβαλόντος τὸν φόρον νόμου καὶ ἔδει νὰ εἶχε θεβαιωθῆ καὶ εἰσπραχθῆ δυνάμει τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων, αἱ δὲ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς τοιαύτης θεβαιώσεως καὶ τοῦ ἐπὶ τῇ θάσει αὐτῆς ἐπιβληθέντος φόρου :

Διόρθωσις παραλείψεως ἐπιβολῆς φόρου ἢ ἐπιβολῆς φόρου ἐλάσσονος τοῦ κανονικοῦ.

Νοεῖται ὅτι κατὰ τὴν διενέργειαν πάσης τοιαύτης θεβαιώσεως ὁ Διευθυντὴς χορηγεῖ τοιαύτας ἐκπτώσεις οἷας προβλέπει ὁ ἐπὶ τοῦ οἰκείου φορολογικοῦ ἔτους ἐφαρμοζόμενος νόμος, ὁ δὲ θάσει τῆς θεβαιώσεως καταβλητέος φόρος ἐπιβάλλεται συμφώνως πρὸς τὸς συντελεστὰς οἱ ὁποῖοι προβλέπονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ οἰκείου φορολογικοῦ ἔτους ἐφαρμοζόμενου νόμου.

(2) Ὅσακις τις εἶναι ἔνοχος δόλου ἢ ἐσκεμμένης παραλείψεως, τὸ χρονικὸν ὄριον τῶν ἑξ ἐτῶν τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ἐν τῷ ἐδαφίῳ (1) αὐξάνεται εἰς δώδεκα ἔτη.

Μέρος IV.—ΓΕΝΙΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΙ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ

24. Ὁ Διευθυντὴς δύναται, δι' ἐγγράφου αὐτοῦ εἰδοποιήσεως, νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ παντὸς προσώπου ὅπως τῷ παράσχη τοιαύτα στοιχεῖα ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἀντικείμενον φόρου τοῦ προσώπου τούτου δι' οἴονδῆποτε φορολογικὸν ἔτος οἷα ἤθελεν οὗτος κρίνει ἀναγκαῖα διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ ὅπως ἐμφανισθῆ ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ δώσῃ μαρτυρίαν, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ τοιοῦτον ἀντικείμενον φόρου καὶ προσαγάγῃ λογαριασμοὺς, βιβλία ἢ ἄλλα ἔγγραφα ὑπὸ τὴν φύλαξιν ἢ ἔλεγχον αὐτοῦ σχετιζόμενα μὲ τὸ ρηθὲν ἀντικείμενον φόρου.

* Ἐξουσία τοῦ Διευθυντοῦ ὅπως ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπὸ τοῦ προσώπου στοιχείων.

Οι δημόσιοι υπάλληλοι θα βοηθώσι τὸν Διευθυντήν.

25.—(1) Ὁ Διευθυντής δύναται νὰ αἰτήσῃ παρὰ παντός δημοσίου υπάλληλου ὅπως τῷ παράσχη τοιαῦτα στοιχεῖα οἷα δυνατόν νὰ χρειασθῶσι διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τὰ ὁποῖα δυνατόν νὰ εὐρίσκωνται ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ τοιοῦτου υπάλληλου.

(2) Πᾶς δημόσιος υπάλληλος ἔχων ὑπὸ τὴν φύλαξιν αὐτοῦ μητρῶα, θιβλία, ἀρχεῖα ἢ ἄλλα ἔγγραφα ὧν ἡ ἐξέτασις δυνατόν νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν φόρου ἢ νὰ ἀποδείξῃ ἢ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν οἰουδήποτε δόλου ἢ παραλείψεως ἀναφορικῶς πρὸς φόρον, ὀφείλει νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς οἰουδήποτε δεόντως δι' ἔγγραφου τοῦ Διευθυντοῦ ἐξουσιοδοτημένον πρόσωπον ὅπως ἐν καταλλήλῳ χρόνῳ ἐξετάσῃ πρὸς τοῦτο τὰ τοιαῦτα μητρῶα, θιβλία, ἀρχεῖα ἢ ἄλλα ἔγγραφα καὶ λάθῃ τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις καὶ ἀντίγραφα ἄνευ τῆς καταβολῆς τέλους ἢ δικαιώματος τινος.

(3) Οὐδεὶς δημόσιος υπάλληλος ὑποχρεοῦται δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου ὅπως ἀποκαλύψῃ πληροφορίας ἢ στοιχεῖα ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ὁποῖα ὑπέχει νόμιμον ὑποχρέωσιν ὅπως τηρήσῃ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν.

(4) Ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁ ὅρος «δημόσιος υπάλληλος» περιλαμβάνει καὶ πάντας τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ Δήμου τινὸς ἢ Συμβουλίου Βελτιώσεως υπαλλήλους.

Λογαριασμοὶ ἐτοιμασθέντες καὶ πιστοποιηθέντες ὑπὸ ἐπαγγελματιῶν λογιστῶν.

26. Λογαριασμοὶ καὶ προσδιορισμοὶ σχετιζόμενοι μὲ τὸ ἀντικείμενον φόρου προσαγόμενοι εἰς τὸν Διευθυντήν ἢ συνοδεύοντες δηλώσεις τοῦ ἀντικειμένου φόρου υποβαλλομένης εἰς τὸν Διευθυντήν δυνατόν, ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἐνασκήσει τῆς διακριτικῆς τοῦ ἐξουσίας, νὰ μὴ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἐὰν δὲν ἡτοιμάσθησαν καὶ ἐπιστοποιήθησαν ὑπὸ τινος ἀνεξαρτήτου λογιστοῦ ἀσκούοντος ἐπάγγελμα ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ καὶ δεόντως ἐξουσιοδοτημένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ὅπως ἐτοιμάζῃ λογαριασμοὺς καὶ προσδιορισμοὺς ἀντικειμένων φόρου. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται, κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοιαύτης ἀδείας, νὰ ἐπιβάλλῃ τοιοῦτους ὄρους τοῖς ἠθέλε κρίνει ἀναγκαίους ἢ σκοπίμους διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐτοιμασίας καὶ ὑποβολῆς λογαριασμῶν δεικνυόντων τὴν ἀληθῆ καὶ ἀκριβῆ κατάστασιν τῆς ἐμπορικῆς ἢ βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, ἐπιτηδεύματος ἢ βιοτεχνίας, ἐλευθερίου ἢ ἄλλου τινὸς ἐπαγγέλματος :

Νοεῖται ὅτι, ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν δύναται ὅποτεδήποτε νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν τοιαύτην ἀδειαν ἐκ προσώπου ἐπαγγελλομένου τὸν λογιστὴν ἢ ἐκ τίνος μέλους ἀνήκοντος εἰς οἶκον τοιούτων λογιστῶν, ἐὰν ἡ ἱκανότης ἢ συμπεριφορὰ τοῦ λογιστοῦ ἐν τῇ ἐτοιμασίᾳ καὶ ὑποβολῇ λογαριασμῶν ἢ προσδιορισμῶν τοῦ φορολογητέου εἰσοδήματος δικαιολογῇ τοιαύτην ἐνέργειαν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν :

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι, οἰαδήποτε ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν θάσῃ τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ ἀναθεωρηθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου συμφώνως πρὸς Κανονισμοὺς γενόμενους δυνάμει τοῦ ἄρθρου 52.

Τήρησις θιβλίων.

27.—(1) Ὁ Διευθυντής δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρ' οἰουδήποτε προσώπου ἢ προσώπων τὴν τήρησιν τοιούτων θιβλίων καὶ ἀρχείων οἷα δυνατόν νὰ εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξακριβώσεως τοῦ εἰσοδήματος τοῦ προσώπου τούτου ἢ τῶν προσώπων τούτων.

(2) Τὰ τοιαῦτα θιβλία καὶ ἀρχεῖα θὰ διατηρῶνται διὰ περίοδον τοῦλάχιστον ἐπτὰ ἐτῶν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἔγγραφῶν ἢ πράξεων εἰς τὰς ὁποίας ἀναφέρονται, ἐκτὸς ἐὰν ὁ Διευθυντής ἔχῃ εἰδοποιήσῃ τὸ ἐνδιαφερόμενον πρόσωπον περὶ τοῦ ἀντιθέτου.

(3) Ὁ Διευθυντής ἔχει τὸ δικαίωμα ὅπως καθ' οἰονδήποτε εὐλογον χρόνον προβαίνει εἰς ἐξέτασιν καὶ ἔλεγχον ὄλων τῶν βιβλίων καὶ ἀρχείων, τὰ ὁποῖα οὗτος ἀπήτησεν ὅπως τηροῦνται δυνάμει τοῦ ἔδαφίου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου, διὰ τοὺς σκοποὺς δὲ τοῦ παρόντος Νόμου δύνανται νὰ λάβῃ περικοπὰς ἢ ἀντίγραφα τῶν ἐν λόγῳ βιβλίων ἢ ἀρχείων.

28. Ἀνεξαρτήτως πάσης ἐτέρας ἐξουσίας παραχωρουμένης διὰ τοῦ παρόντος Νόμου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει εὐλογος ὑποψία ὅτι αἱ ὀρθαὶ ποσότητες καὶ τιμαὶ τῶν ἐμπορευμάτων ἐμπορικῆς ἢ βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως δὲν καταχωροῦνται ἐν τοῖς λογιστικοῖς βιβλίοις, ὁ Διευθυντής κέκτηται ἐξουσίαν ἐξελέγεως τῆς ὀρθότητος τούτων, ἐπὶ τούτῳ δὲ δύνανται νὰ ἀπαιτήσῃ ὅπως εἰδικῶς ὑπ' αὐτοῦ ἐξουσιοδοτημένος ἀντιπρόσωπος παρευρίσκηται κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπογραφῆς τῶν τοιούτων ἐμπορευμάτων.

Ἐξουσία τοῦ Διευθυντοῦ κατὰ τὴν ἀπογραφήν ἐμπορευμάτων.

29.—(1) Ὅσακις Δικαστὴς Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου ἰκανοποιῖται δι' ἐνόρκου καταγγελίας ὑπὸ προσώπου ἐξουσιοδοτουμένου πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ὅπως ἐνεργῇ διὰ σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου εἴτε—

Ἐξουσία τοῦ Διευθυντοῦ δι' ἐπιτόπιον ἔρευναν, κλπ.

(α) ὅτι ὑφίσταται εὐλογος αἰτία νὰ πιστεῦται ὅτι ἔχει διαπραχθῆ ἢ διαπράττεται ἀδίκημά τι κατὰ παράθεσιν τοῦ ἄρθρου 46 καὶ ὅτι νομίμως παραδεκτὰ ἀποδείξεις διὰ τὴν διάπραξιν τοῦ ἀδικήματος εὐρίσκονται ἐν οἰαδήποτε οἰκοδομῇ καθοριζομένη ἐν τῇ καταγγελίᾳ ἢ

(β) ὅτι οἰαδήποτε ἔγγραφα καὶ λοιπὰ στοιχεῖα ἄτινα ἔδει ὅπως παρουσιασθῶσι συμφώνως τῷ ἔδαφιῳ (3) τοῦ ἄρθρου 20 καὶ δὲν ἔχουσιν εἰσέτι παρουσιασθῆ εὐρίσκονται ἐν οἰαδήποτε οἰκοδομῇ,

ὁ ρηθεὶς Δικαστὴς δύνανται νὰ ἐκδώσῃ ἔνταλμα ἐρεύνης ἐξουσιοδοτῶν οἰονδήποτε ἀστυνομικὸν ὄμοῦ μεθ' οἰονδήποτε ἄλλων προσώπων κατονομαζομένων ἐν τῷ ἐντάλματι καὶ οἰουοδήποτε ἄλλους ἀστυνομικοὺς ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὴν καθορισθεῖσαν ἐν τῇ καταγγελίᾳ οἰκοδομήν, πλὴν οἰκοδομῆς προσώπου τὸ ὁποῖον συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον τῆς ἀποδείξεως δεσμεύεται ὑπὸ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου, καθ' οἰονδήποτε χρόνον ἐν καιρῷ ἡμέρας ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ ἐντάλματος καὶ νὰ ἐρευνήσῃ τὴν οἰκοδομήν.

(2) Πρόσωπόν τι ἐξουσιοδοτημένον ὑπὸ ἐντάλματος, ὡς ἐν ἔδαφιῳ (1) ἀναφέρεται, δύνανται νὰ ἐρευνήσῃ οἰονδήποτε οἰκοδομήν ὡς καὶ οἰονδήποτε πρόσωπον τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἐν αὐτῇ ἢ διὰ τὸ ὁποῖον ὑπάρχει εὐλογος αἰτία νὰ πιστεῦν ὅτι τοῦτο ἔχει ἐγκαταλείψει ἢ εἶναι ἔτοιμον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκοδομήν καὶ δύνανται νὰ κατάσχη οἰονδήποτε ἀντικείμενον εὐρισκόμενον ἐντὸς τῆς οἰκοδομῆς καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ὑπάρχει εὐλογος αἰτία νὰ πιστεῦν ὅτι ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν διὰ τὴν διάπραξιν οἰονδήποτε ἀδικήματος κατὰ παράθεσιν τοῦ παρόντος Νόμου ἢ οἰαδήποτε ἔγγραφα καὶ λοιπὰ στοιχεῖα διὰ τὰ ὁποῖα ὑπάρχει εὐλογος αἰτία νὰ πιστεῦν ὅτι ἔδει ὅπως παρουσιασθῶσι δυνάμει τοῦ ἔδαφίου (3) τοῦ ἄρθρου 20:

Νοεῖται ὅτι οὐδεμία γυνὴ θὰ ἐρευνηθῆται, ἐκτὸς μόνον ὑπὸ ἄλλης γυναικός, δυνάμει ἐντάλματος ἐρεύνης τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου.

(3) Ὅπου, δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, πρόσωπόν τι κατέχει ἐξουσίαν νὰ εἰσέλθῃ εἰς οἰονδήποτε οἰκοδομήν δύνανται νὰ χρησιμοποιήσῃ τοσαύτην θίαν ὅσην εἶναι εὐλόγως ἀναγκαία πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξασκήσεως τῆς τοιαύτης ἐξουσίας.

(4) Οίαδήποτε έγγραφα και λοιπά στοιχεία τὰ ὁποῖα περιέχονται εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Διευθυντοῦ, δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, δύνανται νὰ κατακρατηθῶσι διὰ περίοδον τριῶν μηνῶν ἢ ἔάν κατά τὴν διάρκειαν τῆς ἐν λόγῳ περιόδου ἤρξαστο δικαστικὴ διαδικασία ἐν σχέσει πρὸς ἀδίκημα διὰ τὸ ὁποῖον τὰ ἐν λόγῳ έγγραφα ἢ στοιχεία δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὡς ἀποδείξεις, μέχρι τῆς τελικῆς ἀποπερατώσεως τῆς τοιαύτης διαδικασίας.

Ὁρισμένοι
πράξεις θὰ
ἀγνοῶνται.

30.—(1) Ὅσακις ὁ Διευθυντὴς κρίνη ὅτι ἀναφορικῶς πρὸς φορολογικὸν τι ἔτος τὸ ἀντικείμενον φόρου οἰουδήποτε προσώπου μειοῦται ἐκ πράξεων αἰτινες, κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ, δὲν εἶναι γνήσιαι ἢ εἶναι εἰκονικαί, δύνανται νὰ ἀγνοήσῃ οἰανδήποτε τοιαύτην πρᾶξιν καὶ νὰ φορολογήσῃ τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα ἐπὶ τοῦ ὀρθοῦ ἀντικειμένου φόρου.

(2) Ὅσακις δυνάμει ἢ συνεπείᾳ διαθέσεως γενομένης ἐν ζωῇ τοῦ διαθέτου, ἐξαιρέσει διαθέσεως γενομένης ἀντὶ ἀξίαν ἐχούσης καὶ ἐπαρκοῦς ἀντιπαροχῆς, ἀντικείμενόν τι φόρου διατίθεται εἰς οἰουδήποτε πρόσωπον ἢ πρὸς ὄφελος τούτου ἐντὸς τοῦ φορολογικοῦ ἔτους, τὸ τοιοῦτον ἀντικείμενον φόρου θεωρεῖται, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς ἀντικείμενον φόρου ἀνήκον εἰς τὸν διαθέτην ἔάν κατά τὴν ἔναρξιν τοῦ ρηθέντος ἔτους τὸ πρόσωπον πρὸς ὄφελος τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἢ διάθεσις δὲν εἶχε συμπληρωμένον τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ἦτο ἄγαμον.

(3) Ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁ ὅρος «διάθεσις» περιλαμβάνει πᾶν ἐμπιστευμα (trust) ὡς καὶ πᾶσαν δωρεὰν ἢ συμφωνίαν ἢ διευθέτησιν διὰ μεταβίβασιν ἀντικειμένου φόρου ὑπὸ τοῦ δικαιούχου εἰς ἄλλο πρόσωπον, ὡς καὶ πᾶσαν μεταβίβασιν περιουσιακῶν στοιχείων ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου εἰς ἄλλο πρόσωπον.

Μέρος V.—ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Μερίσματα
εταρειῶν καὶ
μερίδια ἐπὶ
τῶν κερδῶν
ὀργανισμοῦ
τινος προ-
σώπων.

31. Πᾶν ποσὸν φόρου παρακρατηθέν, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἐπιβαλόντος τὸν φόρον νόμου, περιλαμβανομένου οἰουδήποτε νόμου ψηφισθέντος ὑπὸ Κοινοτικῆς Συνελεύσεως καὶ ἐπιβαλόντος προσωπικὴν εἰσφορὰν ὑπὸ μορφήν φόρου εἰσοδήματος, ὑπὸ ἐταιρείας τινὸς ἐγγεγραμμένης ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἐκ μερίσματος καταβληθέντος εἰς μέτοχον ἐκ τοῦ ἀντικειμένου φόρου τούτου ἐξ οὗ κατεβλήθη τὸ μέρημα, ὡς καὶ πᾶν ποσὸν φόρου ἀναλογοῦν εἰς μερίδιον εἰς ὃ δικαιούται πρόσωπόν τι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου φόρου ὀργανισμοῦ τινος προσώπων ἐφ' οὗ ἀντικειμένου ἐπεβλήθη ἤδη καὶ κατεβλήθη φόρος δέον, εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς τὸ τοιοῦτον μέρημα ἢ μερίδιον περιλαμβάνεται εἰς τὸ ἀντικείμενον φόρου προσώπου τινός, ὅπως συμψηφίζεται διὰ σκοποῦς εἰσπράξεως μετὰ τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβληθέντος ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου φόρου τοῦ προσώπου τούτου διὰ τὸ οἰκείον φορολογικὸν ἔτος.

Μέρος VI.—ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΦΟΡΟΥ

Περιστάσεις
ὅφ' ἃς δύν-
ατον νὰ
ἐπιστραφῇ
φόρος.

32.—(1) Ἐάν ἀποδειχθῇ, κατὰ τρόπον ἱκανοποιούντα τὸν Διευθυντὴν, ὅτι ἀναφορικῶς πρὸς φορολογικὸν τι ἔτος πρόσωπόν τι κατέβαλε φόρον διὰ παρακρατήσεως ἢ ἄλλως, ὑπερβαίνοντα τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τοῦ ὀρθῶς ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβλητέου, τὸ τοιοῦτον πρόσωπον δικαιούται ὅπως τῷ ἀποδοθῇ τὸ οὕτω καθ' ὑπερβολὴν καταβληθέν ποσόν.

(2) Πᾶσα δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαίτησις δι' ἐπιστροφήν φόρου δέον ὅπως ὑποβάλλεται ἐντὸς ἑξ ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ φορολογικοῦ ἔτους εἰς ὃ ἡ ἀπαίτησις ἀναφέρεται καὶ ἔάν αὕτη γενῇ

ἀποδεκτὴ, ὁ Διευθυντὴς ἐκδίδει πιστοποιητικὸν περὶ τοῦ ἐπιστρεπτέου ποσοῦ, ἅμα δὲ τῇ λήψει τοῦ πιστοποιητικοῦ ὁ Γενικὸς Λογιστὴς διενεργεῖ ἐπιστροφὴν τοῦ φόρου συμφώνως τῶν ἐν τῷ τοιοῦτῳ πιστοποιητικῷ διαλαμβανόμενων.

(3) Ὅσακις πρόσωπόν τι δικαιοῦται, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ὅπως τῷ ἐπιστραφῆ φόρος καὶ ἐξουσιοδοτήσῃ διὰ δεόντως κεκυρωμένης ἐγγράφου εἰδοποιήσεως πρὸς τὸν Διευθυντὴν, ἕτερον πρόσωπον διαμένον ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ὅπως εἰσπράξῃ ἐκ μέρους τοῦ τὸ πρὸς ἐπιστροφὴν ποσόν, ἢ τοιαύτη εἰδοποιήσις ὑπόκειται εἰς ἀτέλειαν ἀναφορικῶς πρὸς οἰονδήποτε τέλος χαρτοσήμου πληρωτέον δυνάμει τοῦ ἐκάστοτε ἐν ἰσχύϊ νόμου τοῦ ἀφορῶντος εἰς τέλη χαρτοσήμου.

Μέρος VII.—ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΝ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

33.—(1) Ὅσακις δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἐπιβαλόντος τὸν φόρον νόμου, ἔχει συναφθῆ σύμβασις περὶ ἀποφυγῆς διπλῆς φορολογίας μετὰ τῆς Κυβερνήσεως χώρας τινὸς προνοοῦσα περὶ παροχῆς ἐκπτώσεως ὑπὸ μορφήν πιστώσεως ἔναντι τοῦ φόρου ἀναφορικῶς πρὸς φόρον ἐπιβληθέντα ἐπὶ ἀντικειμένου τινὸς φόρου, πᾶσα ἀπαίτησις πρὸς ἔκπτωσιν ὑπὸ μορφήν πιστώσεως δέον ὅπως ὑποβάλληται ἐντὸς ἑξ ἐτῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ οἰκείου φορολογικοῦ ἔτους, ἐν περιπτώσει δὲ διαφορᾶς ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἐπιστρεπτέας πιστώσεως ἢ ἀπαίτησις θὰ ὑπόκειται εἰς ἔνστασιν καὶ προσφυγὴν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ ἡ θεβαίωσις φορολογίας.

Συμβάσεις, περὶ ἀποφυγῆς διπλῆς φορολογίας καὶ ἐκπτώσεις ἀναφορικῶς πρὸς φόρον καταβληθέντα ἢ πληρωτέον εἰς χώραν ἔνθα παρέχονται ἐπ' ἀμοιβαίῳ ἀντίστοιχοι ἐκπτώσεις.

(2) Ὅσακις τὸ ποσὸν οἰασδήποτε πιστώσεως χορηγουμένης δυνάμει συμβάσεως καθίσταται ὑπέρμετρον ἢ ἀνεπαρκές ὡς ἐκ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου τοῦ πληρωτέου ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἢ ἀλλαγῶν, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου αἱ περιορίζουσαι τὸν χρόνον ἐντὸς τοῦ οἰοῦντος δύναται νὰ ἐπιβληθῇ φορολογία ἢ νὰ ὑποβληθῶσιν αἰτήσεις δι' ἔκπτωσιν, δὲν θὰ ἐφαρμόζονται ἐπὶ φορολογίων ἢ ἀπαιτήσεων αἰτινες ἀποτελοῦν ἀναγκαῖον ἐπακόλουθον τῆς γενομένης τροποποιήσεως, ἐφ' ὅσον αἱ τοιαῦται φορολογίαι καὶ ἀπαιτήσεις γίνονται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑξ ἐτῶν ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐγένοντο, ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἢ ἀλλαγῶν, ἀπασαι αἱ φορολογίαι, τροποποιήσεις ἢ ἄλλαι ἐπιλύσεις αἰτινες ἦσαν οὐσιώδεις διὰ νὰ ἀποφασισθῇ κατὰ πόσον πρέπει νὰ χορηγηθῇ πίστωσις τις.

(3) Ὅσακις δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἐπιβαλόντος τὸν φόρον νόμου, ἠδύνατο νὰ ὑποβληθῇ ἀπαίτησις πρὸς παροχὴν ἐκπτώσεως ἀναφορικῶς πρὸς φόρον πληρωθέντα ἢ πληρωτέον ἐν τινὶ χώρᾳ παρεχούσῃ ἐπ' ἀμοιβαίῳ ἀντίστοιχους ἐκπτώσεις, ἢ τοιαύτη ἀπαίτησις δέον ὅπως ὑποβάλληται οὐχὶ βραδύτερον τῶν ἑξ ἐτῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ φορολογικοῦ ἔτους εἰς ὃ ἀφορᾷ ἡ ἀπαίτησις ἢ ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν τὸ ἀντίστοιχον ποσὸν τοῦ φόρου τοῦ καταβλητέου ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ ἔχει ἐξακριβωθῆ.

(4) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου ὁ ὅρος «χώρα ἔνθα παρέχονται ἐπ' ἀμοιβαίῳ ἀντίστοιχοι ἐκπτώσεις» σημαίνει οἰονδήποτε χώραν ἢ νομοθεσίαν τῆς οἰοῦσας προνοεῖ περὶ παροχῆς ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου τοῦ πληρωτέου ἐν αὐτῇ λόγῳ καταβολῆς ἢ ὀφειλῆς φόρου ἐν Κύπρῳ ἀναφορικῶς πρὸς τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον φόρου.

Μέρος VIII.—ΕΙΣΠΡΑΞΙΣ ΦΟΡΟΥ.

*Αποσπάσμα-
τα φορολογι-
κῶν κατα-
λόγων θὰ
ἀποστέλλων-
ται εἰς τὰ
Ἐπαρχιακὰ
Γραφεῖα
Εἰσπράξεως
Φόρων·
ἀκολουθη-
τέα διαδι-
κασία εἰς
περιπτώσεις
καθ' ἃς
ἐκκρεμεῖ
ἔνστασις ἢ
προσφυγή.

34.—(1) Ὁ Διευθυντὴς ἐτοιμάζει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κεκυρω-
μένα ἀποσπάσματα ἐκ τῶν φορολογικῶν καταλόγων, περιέχοντα τὰ
ὀνόματα καὶ τὰς διευθύνσεις φορολογηθέντων προσώπων ὁμοῦ μετὰ
τοῦ ποσοῦ τοῦ ὑφ' ἐκάστου τοιοῦτου προσώπου πληρωτέου φόρου,
καὶ ἀποστέλλει ταῦτα εἰς τὰ Ἐπαρχιακὰ Γραφεῖα Εἰσπράξεως Φόρων
τοῦ Τμήματος Ἐσωτερικῶν Προσόδων διὰ τὴν εἰσπραξίν τοῦ βεβαιω-
θέντος φόρου.

(2) Ὅσακις ἡσκήθη προσφυγή ἐν τῷ Ἀνωτάτῳ Δικαστηρίῳ, ἢ
εἰσπραξις τοῦ φόρου ἀναστέλλεται μέχρις οὗ ἡ τοιαύτη προσφυγή
ἀποφασισθῇ ἐκτός ἐάν τὸ Δικαστήριον ἄλλως ἀποφασίσῃ δυνάμει
τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου (3) τοῦ ἄρθρου 35 :

Νοεῖται ὅτι, ὁ Διευθυντὴς δύναται ἐν πάσῃ τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ
ὑποχρεώσῃ τὸ φορολογηθὲν πρόσωπον ὅπως καταβάλῃ τὸ μὴ ἀμφι-
σθητούμενον μέρος τοῦ φόρου.

Προθεσμία
καταβολῆς
τοῦ φόρου.

35.—(1) Ἐκτός ἐάν ἄλλως προβλέπηται ἐν παντὶ ἐτέρῳ Νόμῳ,
ὁ φόρος καταβάλλεται ὡς ἀκολουθῶς—

(α) Βάσει οἰασδήποτε βεβαιώσεως γενομένης ἐν παντὶ ἔτει ἐν
σχέσει πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὸ φορολογικὸν ἔτος τὴν πρώτην
Δεκεμβρίου·

(β) βάσει οἰασδήποτε βεβαιώσεως γενομένης ἐν παντὶ ἔτει, ἐν
σχέσει πρὸς προηγούμενον φορολογικὸν τι ἔτος, τὴν τελευ-
ταίαν ἡμέραν τοῦ μηνὸς ὁ ὁποῖος ἔπεται τοῦ μηνὸς κατὰ
τὸν ὁποῖον δίδεται ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 19 ἀναφερομένη εἰδο-
ποίησις.

(2) Ὅσακις ὑποβάλληται ἔνστασις, ὁ μὴ διαμφισθητούμενος φόρος
καταβάλλεται ἄνευ ἄλλης εἰδοποιήσεως ὡς ἐκτίθεται ἐν τῷ ἐδα-
φίῳ (1). Πᾶν ὑπόλοιπον φόρου τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ὡς ὀφειλό-
μενον καταβάλλεται εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς ὁ ὁποῖος ἔπεται τοῦ
μηνὸς ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκδίδεται ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως ἢ ἐπιτυγ-
χάνεται συμφωνία.

(3) Ὅσακις ὑποβάλληται προσφυγή, τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ
ἐκδώσῃ διατάγματα ἀναβάλλον ἢ ρυθμίζον τὴν πληρωμὴν τοῦ διαμφι-
σθητουμένου φόρου ἢ πάντος μέρους αὐτοῦ κατὰ τρόπον καὶ ὑπὸ
ῥους τοὺς ὁποῖους τὸ Δικαστήριον ἤθελεν ὀρίσει.

Πρόσθετος
ἐπιθάρυνσις
καὶ τόκος
διὰ τὴν μὴ
ἔγκαιρον
καταβολὴν
φόρου.

36.—(1) Ἐάν ὁ φόρος δὲν καταβληθῇ μέχρι τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 35
καθοριζομένης ἡμερομηνίας, οὗτος εἰσπράττεται εἴτε μετὰ ποσοῦ
ἴσου πρὸς πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ πληρωτέου φόρου
εἴτε μετὰ τόκου, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποῖαν ὀφείλεται
ὁ φόρος, πρὸς ἑννέα τοῖς ἑκατὸν ἑτησίως, ὡσαύκις ὁ οὕτω πληρωτέος
τόκος ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τὸ ἴσον πρὸς πέντε τοῖς ἑκατὸν τοῦ πλη-
ρωτέου φόρου.

(2) Ὅσακις ἢ καθυστέρησις εἰς τὴν διενέργειαν βεβαιώσεως ὀφεί-
λεται εἰς ἀδικαιολόγητον παράλειψιν τοῦ φορολογουμένου, κατα-
βάλλεται τόκος πρὸς ἑννέα τοῖς ἑκατὸν ἑτησίως ἀπὸ τῆς πρώτης
ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου, τοῦ ἔτους τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους εἰς
τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ἢ βεβαιώσις, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἔτους ἐν τῷ
ὁποίῳ ὄντως ἐγένετο ἢ τοιαύτη βεβαίωσις.

(3) Ὅσαύτως τὸ Δικαστήριον, ἐάν ἐφ' οἰασδήποτε προσφυγῆς ἤθε-
λεν, ἐκδώσῃ ἀπόφασιν ὅτι ὀφείλεται ὠρισμένος φόρος, κέκτηται ἔξου-
σίαν ὅπως ἐπιδικάσῃ τόκον ἐπὶ τοῦ τοιοῦτου ποσοῦ ἐξ ἑννέα τοῖς
ἑκατὸν ἑτησίως ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀφ' ἧς ὁ φόρος οὗτος καθί-
σταται πληρωτέος.

(4) Αί διατάξεις του παρόντος Νόμου αί οποίαι αναφέρονται εις την είσπραξιν φόρου εφαρμόζονται επί της εισπράξεως της έν τοίς έδαφίοις (1) και (2) αναφερομένης προσθέτου επιβαρύνσεως και τόκου.

(5) Ο Διευθυντής δύναται νά χωρήση εις την αναγκαστικήν είσπραξιν είτε θάσει του έκάστοτε έν ισχύί έν τή Δημοκρατία Νόμου ό όποιος άφορα εις την είσπραξιν φόρων είτε ώς προβλέπεται έν τώ άρθρω 38.

(6) Ο Διευθυντής δύναται, κατά την κρίσιν αυτού, έν περιπτώσει φόρων όφειλομένων πρό ή κατά την 15ην Ιουλίου, 1974, νά μειώση τόν πληρωτέον τόκον κατά τοιούτο ποσοστόν και διά τοιαύτην περίοδον άρχομένην από της 15ης Ιουλίου, 1974, οίαν ούτος ήθελε καθορίσει, και νά προθή ώσαύτως εις διευθέτησιν διά την διά δόσεων καταβολήν όφειλομένου φόρου, εάν ή ίκανότης προσώπου τινός πρός πληρωμήν τών φορολογικών αυτού ύποχρεώσεων έχει έπηρεασθή, λόγω της από της 15ης Ιουλίου, 1974 και έντεϋθεν δημιουργηθείσης έκρύθμου καταστάσεως, εις τοιούτον βαθμόν ώστε τό πρόσωπον τούτο νά μη δύναται νά άνταποκριθή έγκαίρως εις αυτάς:

Νοείται ότι εάν πρόσωπόν τι, παρ' ού ό Διευθυντής συνεφώνησεν όπως άποδεχθή καταβολήν του φόρου διά δόσεων, παραλείψη νά καταβάλη τόν φόρον κατά την γενομένην διευθέτησιν, αύτη άκυροϋται αυτομάτως, όποτε πάν ύπόλοιπον όφειλομένου φόρου καθίσταται πληρωτέον όμοϋ μετά του τόκου, από της ήμερομηνίας της άκυρώσεως της διευθετήσεως.

37. Άνεξαρτήτως τών διατάξεων τών άρθρων 35 και 36 ό Διευθυντής δύναται νά όρίση όπως ό φόρος μετά της προσθέτου επιβαρύνσεως και του τόκου καταβληθή διά δόσεων εις ήμερομηνίας άλλας ή τας έν τώ έδαφίω (1) του άρθρου 35 καθοριζομένας.

Καταβολή φόρου διά δόσεων.

38. Ο Διευθυντής δύναται νά λάθη δικαστικά μέτρα διά την πληρωμήν του φόρου έναντίον παντός προσώπου έφ' ού έπεβλήθη φόρος και δύναται νά εισπράξη τούτον μεθ' άπάντων τών δικαστικών έξόδων ώς χρέος όφειλόμενον πρός την Δημοκρατίαν.

Λήψις δικαστικών μέτρων ύπό του Διευθυντού διά την είσπραξιν φόρου.

39.—(1) Άνεξαρτήτως παντός έν τώ παρόντι ή έν παντί έτέρω Νόμω άφορώντι εις την είσπραξιν φόρων διαλαμβανομένου, εάν έν πάση ειδική περιπτώσει ό Διευθυντής έχη λόγους νά πιστεύη ότι φόρος επιβληθείς έφ' οίουδήποτε προσώπου δυνατόν νά μη εισπραχθή δι' έγγράφου αυτού είδοποίησεως πρός τό ένδιαφερόμενον πρόσωπον δύναται νά απαιτήση την καταβολήν του φόρου έντός της έν τή τοιαύτη είδοποιήσει όριζομένης προθεσμίας. Ο φόρος ούτος καθίσταται επί τούτω καταβλητέος κατά την λήξιν της ούτως όρισθείσης προθεσμίας, άνεξαρτήτως του εάν έδόθη οίαδήποτε είδοποίησις περί ένστάσεως εις την θεβαίωσιν, έν περιπτώσει δέ παραλείψεως καταβολής αυτού καθίσταται πάραυτα είσπρακτέος καθ' οίονδήποτε τρόπον καθοριζόμενον ύπό του παρόντος Νόμου, έκτός εάν παρασχεθή ασφάλεια διά την καταβολήν αυτού ίκανοποιούσα τόν Διευθυντήν.

Είσπραξις του φόρου εις όρισμένας περιπτώσεις.

(2) Εάν έν πάση ειδική περιπτώσει ό Διευθυντής έχη λόγον νά πιστεύη ότι φόρος επιβληθείς έφ' οίουδήποτε άντικειμένου φόρου διά πάν φορολογικόν έτος δυνατόν νά μη εισπραχθή, δύναται κατά πάντα χρόνον—

(α) δι' έγγράφου είδοποίησεως νά απαιτήση παρά παντός προσώπου όπως τούτο πάραυτα ή έντός προθεσμίας καθοριζομένης έν τή τοιαύτη είδοποιήσει ύποβάλη φορολογικήν δήλωσιν και παράσχη στοιχεία του άντικειμένου του φόρου

(β) νά φορολογήση τὸ πρόσωπον τοῦτο ἐπὶ τοῦ δηλωθέντος ποσοῦ τοῦ ἀντικειμένου φόρου, ἢ ἐάν σημειωθῆ παράλειψις ὑποβολῆς οἰασδῆποτε φορολογικῆς δηλώσεως ἢ ἐάν ὁ Διευθυντῆς δὲν ἱκανοποιῆται ἐκ τῆς τοιαύτης δηλώσεως, ἐπὶ τοσοῦτου ποσοῦ τοῦ ἀντικειμένου φόρου ὅσον ὁ Διευθυντῆς ἤθελε κρίνει εὐλογον· καὶ

(γ) δι' ἐγγράφου εἰδοποιήσεως πρὸς τὸ φορολογηθὲν πρόσωπον νά ἀπαιτήση ὅπως πάραυτα παρασχεθῆ ἀσφάλεια διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου ἱκανοποιούσα αὐτόν.

(3) Ἐάν ἐν πάσῃ εἰδικῇ περιπτώσει ὁ Διευθυντῆς ἔχη λόγους νά πιστεύῃ ὅτι ὁ φόρος ἐπὶ παντὸς ἀντικειμένου τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἐπιβάλλοντος τὸν φόρον νόμου, θά ὑπέκειτο εἰς φορολογίαν κατὰ πᾶν μελλοντικὸν φορολογικὸν ἔτος δυνατὸν νά μὴ εἰσπραχθῆ, δύναται κατὰ πάντα χρόνον—

(α) δι' ἐγγράφου εἰδοποιήσεως πρὸς τὸ πρόσωπον ὑπὸ τοῦ ὁποίου θά ὤφειλετο ἢ καταβολὴ τοῦ φόρου νά ὄρση χρονικὸν διάστημα διὰ τὸ ὁποῖον θά ἐπιβληθῆ φόρος καὶ νά ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ προσώπου τούτου ὅπως ἐντὸς τῆς ἐν αὐτῇ ὀριζομένης προθεσμίας ὑποβάλῃ φορολογικὰς καταστάσεις καὶ στοιχεῖα τοῦ τοιούτου ἀντικειμένου φόρου διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα· καὶ

(β) νά ἐπιβάλῃ φορολογίαν ἐπὶ τοῦ προσώπου τούτου ἐπὶ τοῦ δηλωθέντος ποσοῦ τοῦ ἀντικειμένου φόρου ἢ, ἐάν σημειωθῆ παράλειψις ὑποβολῆς δηλώσεως ἢ ἐάν ὁ Διευθυντῆς δὲν ἱκανοποιῆται ἐκ τῆς τοιαύτης δηλώσεως, ἐπὶ τοσοῦτου ποσοῦ ὅσον ὁ Διευθυντῆς ἤθελε κρίνει εὐλογον. Ἡ τοιαύτη φορολογία ἐπιβάλλεται κατὰ τὸν συντελεστὴν τοῦ φόρου, καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, διὰ τὸ ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται ἢ φορολογία.

(4) Γνωστοποίησις τῆς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου (2) ἢ (3) ἐπιβληθείσης φορολογίας ἐπιδίδεται εἰς τὸ φορολογηθὲν πρόσωπον, πᾶς δὲ οὕτως ἐπιβληθεὶς φόρος εἶναι καταβλητέος ἐπὶ ἐγγράφῳ ἀπαιτήσει ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, ἐν περιπτώσει δὲ παραλείψεως καταβολῆς, ἐάν δὲν παρασχεθῆ ἀσφάλεια διὰ τὴν καταβολὴν αὐτοῦ ἱκανοποιούσα τὸν Διευθυντῆν, καθίσταται πάραυτα εἰσπρακτέος καθ' οἰονδῆποτε τρόπον καθοριζόμενον ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐάν ἐδόθη οἰαδῆποτε εἰδοποίησις περὶ ἐνστάσεως εἰς τὴν ἐπιβληθεῖσαν φορολογίαν.

Μέρος ΙΧ.—ΦΟΡΟΣ ΠΑΡΑΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ ΕΞ ΑΠΟΔΟΧΩΝ

*Ερμηνεία.

40. Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Μέρους ὁ ὅρος «ἀποδοχαὶ» σημαίνει πᾶν εἰσόδημα κτώμενον ὑπὸ φυσικοῦ τινος προσώπου ἐκ κερδῶν ἢ ἄλλων ὀφελῶν ἐξ οἰουδῆποτε ἀξιώματος ἢ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν, περιλαμβανομένων καὶ συντάξεων, τῆς κατ' ἐκτίμησιν ἐτησίας ἀξίας, καθοριζομένης θάσει τῆς τρεχούσης ἀγοραίας τιμῆς διαμονῆς, καταλύματος, στέγης καὶ διατροφῆς ὡς καὶ παντὸς ἐτέρου τυχηροῦ ἢ ἐπιδόματος, χρηματικῆς ἢ ἄλλης μορφῆς, χορηγούμενου ἀναφορικῶς πρὸς παρεχομένας ὑπηρεσίας, ἐφ' οὗ ἐπεβλήθη φόρος καὶ ἐξ οὗ ἔδει νά ἔχη παρακρατηθῆ ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη φόρος συμφώνως τῷ ἐπιβαλλόντι τὸν φόρον νόμῳ.

41.—(1) Ὁ Διευθυντής δύναται νά ἀπαιτήσῃ ὅπως πᾶς ἐργοδότης ὅστις ἔχει παρακρατήσῃ φόρον ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ προσώπων, παρέχῃ αὐτῷ ἀναφορικῶς πρὸς οἰονδήποτε εἰδικῶς καθοριζόμενον φορολογικὸν ἔτος, κατάστασιν δεικνύουσαν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς διευθύνσεις τῶν ὑπαλλήλων ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὁποίων παρεκρατήθη φόρος, ὡς καὶ τὸ παρακρατηθὲν ἐκ τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς ἐκάστου ὑπαλλήλου ποσὸν διὰ τὸ ἐν λόγω ἔτος.

(2) Ἐὰν φόρος παρακρατηθεῖ ἐξ ἀποδοχῶν ὑπὸ τινος ἐργοδότη δι' οἰονδήποτε ἔτος δὲν ἔχη καταβληθῆ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν ἀρμόδιον λειτουργόν, ὁ Διευθυντής δύναται νά ἐπιδώσῃ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἐργοδότην εἰδοποίησιν καλοῦσαν αὐτὸν ὅπως γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν Διευθυντὴν, ἐντὸς τῆς ἐν τῇ εἰδοποιήσει καθοριζομένης προθεσμίας, τὸ ποσὸν τοῦ παρακρατηθέντος φόρου καὶ ὅπως ἐμβάσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς αὐτὸν πρὸ τῆς παρόδου τῆς ἐν τῇ εἰδοποιήσει καθορισθείσης προθεσμίας.

(3) Ὅσακις ὁ ἐργοδότης δὲν συμμορφοῦται πρὸς τὴν ἀπαιτήσιν τοῦ Διευθυντοῦ τὴν γενομένην δι' εἰδοποιήσεως ἐπιδοθείσης αὐτῷ δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (2), ὁ Διευθυντής, ἅμα τῇ παρόδῳ τῆς παρασχεθείσης ἐν τῇ εἰδοποιήσει προθεσμίας, δύναται νά καθορίσῃ τὸ ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρω παρακρατηθὲν ποσὸν φόρου ἐξ ὧσιν ὁ ἴδιος κάλλιον γνωρίζει καὶ πιστεύει καὶ νά εἰσπράξῃ τοῦτο, ὁμοῦ μετὰ τοῦ τόκου ἐξ ἐννέα τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως δυνάμει τοῦ ἐκάστοτε ἐν ἰσχύϊ καὶ εἰς τὴν εἴσπραξιν φόρων ἀφορῶντος νόμου, ἢ δύναται νά λάβῃ δικαστικὰ μέτρα κατὰ τοῦ ἐργοδότη πρὸς εἴσπραξιν παρ' αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ τοῦτο ὁμοῦ μετὰ τοῦ τόκου ὡς χρέους ὀφειλομένου τῇ Δημοκρατίᾳ.

42. Ὅσακις ἔχη παρακρατηθῆ φόρος ἐκ τῶν ἀποδοχῶν δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἐπιβαλόντος τὸν φόρον νόμου—

(α) εἰς τὰς ἀπαιτήσεις αἰτινες δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 38 τοῦ περὶ Πτωχεύσεως Νόμου ἱκανοποιοῦνται κατὰ προτεραιότητα ἔναντι τῶν λοιπῶν ἀπαιτήσεων κατὰ τὴν διανομὴν τῆς περιουσίας πτωχεύσαντος ἢ προσώπου ἀποβιώσαντος ἐν χρεωκοπία, περιλαμβάονται πάντα τὰ ποσὰ τὰ παρακρατηθέντα ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη ὡς φόρος ἐκ τῶν ἀποδοχῶν ὑπαλλήλου τινὸς καὶ μὴ καταβληθέντα εἰς τὸν Διευθυντὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου τῶν δώδεκα μηνῶν τῶν προηγουμένων τῆς ἡμερομηνίας τοῦ διατάγματος παραλαβῆς (receiving order)

(β) εἰς τὰς ἀπαιτήσεις αἰτινες δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 300 τοῦ περὶ Ἑταιρειῶν Νόμου ἱκανοποιοῦνται κατὰ τὴν διάλυσιν ἑταιρείας τινὸς περιλαμβάονται πάντα τὰ ποσὰ τὰ παρακρατηθέντα ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη ὡς φόρος ἐκ τῶν ἀποδοχῶν ὑπαλλήλου τινὸς καὶ μὴ καταβληθέντα πρὸς τὸν Διευθυντὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου τῶν δώδεκα μηνῶν τῶν προηγουμένων τῆς «σχετικῆς ἡμερομηνίας» (relevant date) ὡς αὕτη καθορίζεται ἐν τῷ εἰρημένῳ ἀρθρῷ

(γ) εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς οἱ κάτοχοι ὁμολογιῶν ἑταιρείας τινὸς, ἢ ἔκδοσις τῶν ὁποίων ἐγένετο κατόπιν παροχῆς ὑπὸ τῆς ἑταιρείας ἐγγυήσεως ὑπὸ μορφήν γενικῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς περιουσίας τῆς ἑταιρείας (floating charge) διορίζουσι παραλήπτην (receiver) ἢ διενεργεῖται παραλαβῆ ὑπὸ ἢ ἐκ μέρους τῶν ὁμολογιούχων, στοιχείων ἐνεργητικοῦ τῆς ἑταιρείας περιλαμβανομένων εἰς τὴν τοιαύτην γενικὴν ἐπιβαρύνσιν, εἰς τὰς ἀπαιτήσεις αἰτινες δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 89 τοῦ περὶ Ἑταιρειῶν Νόμου ἱκανοποιοῦνται κατὰ προτεραιό-

Στοιχεῖα περὶ τοῦ παρακρατηθέντος ἐκ τῶν ἀποδοχῶν ὑπαλλήλου φόρου παρέχονται εἰς τὸν Διευθυντὴν. Καταβολὴ τοῦ τοιαύτου φόρου πρὸς τὸν Διευθυντὴν.

Φόρος παρακρατηθεὶς ἐξ ἀποδοχῶν θὰ ἀποτελῇ εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις προνομιακῆν πληρωμῆν. Κεφ. 5.

Κεφ. 113.

Κεφ. 113.

τητα ξναντι οίασδήποτε απαιτήσεως διὰ κεφάλαιον ή τόκους αναφορικῶς πρὸς τὰς ὁμολογίας περιλαμβανονται καί οἱ ἐκ τῶν ἀποδοχῶν ὑπαλλήλου τινὸς ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη παρακρατηθέντες φόροι οἵτινες δὲν κατεβλήθησαν εἰς τὸν Διευθυντὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου τῶν δώδεκα μηνῶν τῶν προηγουμένων τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν διωρίσθη ὁ παραλήπτης, ἢ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν διενηργήθη παραλαβὴ ὡς ἐκτίθεται ἐν τοῖς ἀνωτέρω.

Μέρος Χ.—ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἐγκυρότης
εἰδοποιήσεων.

43. Πᾶσα εἰδοποίησις ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου εἶναι ἔγκυρος ἐάν φέρηται ὡς δοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ ἐτέρου ἐξουσιοδοτημένου ἀξιωματοῦχου καὶ ἐάν φέρη τὴν ὑπογραφήν, ἔντυπον ἢ διὰ χειρός, τοῦ Διευθυντοῦ ἢ τοῦ ἐτέρου τούτου ἀξιωματοῦχου, ἐκτὸς ἐάν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ εἰδοποίησις δὲν ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ τοῦ ἐτέρου τούτου ἀξιωματοῦχου:

Νοεῖται ὅτι πᾶσα εἰδοποίησις ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐντέλλουσα πρόσωπόν τι ὅπως παράσχη στοιχεῖα ἢ παρουσιασθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς προνοεῖται ἐν τοῖς ἀρθροῖς 20, 24 ἢ 25 θὰ ὑπογράφηται προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τούτου ἀξιωματοῦχου.

Ἐπίδοσις
εἰδοποιήσεων.

44. Αἱ εἰδοποιήσεις ἐπιδίδονται προσώπῳ τινὶ εἴτε διὰ προσωπικῆς ἐπίδοσεως εἴτε διὰ συστημένης ἐπιστολῆς ἀποστελλομένης εἰς τὴν τελευταίαν αὐτοῦ γνωστὴν ἐπαγγελματικὴν ἢ ἰδιωτικὴν διεύθυνσιν καὶ εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν αἱ εἰδοποιήσεις λογίζονται ἐπιδοθεῖσαι εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν προσώπων διαμενόντων ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ οὐχὶ θραδύτερον τῆς ἐβδόμης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἡ ἐπιστολὴ ἐταχυδρομήθη, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν προσώπων μὴ διαμενόντων ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ οὐχὶ θραδύτερον τῆς τριακοστῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς αὕτη ἐταχυδρομήθη. Τοιαύτη ἐπίδοσις ἀποδεικνύεται ἐπαρκῶς ἐάν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἐμπεριέχουσα τὴν εἰδοποίησιν ἐπιστολὴ ἔφερε τὴν ὀρθὴν διεύθυνσιν καὶ ἐταχυδρομήθη δεόντως.

Δὲν θὰ
γίνονται
ἐκπτώσεις
ἐκτὸς ἐάν
τηρῶνται
ἀληθεῖς
λογαριασμοί.

45. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἐπιβαλόντος τὸν φόρον νόμου ἐπιτρεπόμεναι ἐκπτώσεις ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ φόρου δυνατὸν νὰ μὴ χορηγηθῶσι διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἐκτὸς ἐάν ἀληθεῖς λογαριασμοί, ἱκανοποιούντες τὸν Διευθυντὴν, καὶ προσδιορισμὸς δεικνύων τὸ θεβαιώσιμον ἀντικείμενον φόρου, ἐτοιμασθέντες ὑπὸ τινος ἀνεξαρτήτου ἐπαγγελματίου λογιστοῦ ἐγκεκριμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ὡς ἐν τῷ ἀρθρῷ 26, προσάγονται τῷ Διευθυντῇ, ἢ δὲ ἀπόφασις τοῦ Διευθυντοῦ ὅτι οἱ τοιοῦτοι λογαριασμοί ἢ προσδιορισμοί δὲν εἶναι ἱκανοποιητικοί δὲν θὰ συνιστᾷ λόγον ἐνστάσεως δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου (2) τοῦ ἀρθρου 20.

Ψευδής
δήλωσις
κ.λ.π.

46.—(1) Πᾶς ὅστις δολίως ἢ ἐσκεμμένως—

- (α) ὑποβάλλει οἰανδήποτε ἀνακριβῆ κατάστασιν ἢ δήλωσιν ἀναφορικῶς πρὸς τὸ εἰσόδημα αὐτοῦ· ἢ
- (β) ὑποβάλλει οἰανδήποτε ἀνακριβῆ κατάστασιν ἢ δήλωσιν ἐν σχέσει πρὸς οἰανδήποτε ἀπαίτησιν δι' οἰανδήποτε ἔκπτωσιν· ἢ
- (γ) ὑποβάλλει εἰς τὸν Διευθυντὴν οἰουσδήποτε ἀνακριβεῖς λογαριασμούς· ἢ

- (δ) παρέχει, δίδει, προσάγει ή διενεργεί οίονδήποτε ανακριθή πληροφορίαν, πιστοποιητικόν, έγγραφα, αρχεία, κατάλογον ή δήλωσιν,

έν σχέσει πρὸς τὴν ἐξακρίθωσιν τῆς φορολογικῆς αὐτοῦ ὑποχρέωσως εἶναι ἔνοχος ἀδικήματος.

(2) Πᾶν φυσικὸν πρόσωπον τὸ ὁποῖον συνεργεῖ, βοηθεῖ, συμβουλεύει, ὑποκινεῖ ή παροτρύνει πρόσωπόν τι—

- (α) ὅπως ἐνεργήσῃ, παραδώσῃ ή παράσχῃ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου οίονδήποτε δήλωσιν, κατάστασιν, ἀπαίτησιν, κατάλογον, λογαριασμοὺς ή στοιχεῖα τὰ ὁποῖα εἶναι ψευδῆ ἔν τινι οὐσιώδει αὐτῶν στοιχείῳ ή

- (β) ὅπως τηρῇ ή ἐτοιμάζῃ οίονδήποτε λογαριασμόν ή ἔγγραφον τὸ ὁποῖον εἶναι ψευδές ἔν τινι οὐσιώδει αὐτοῦ στοιχείῳ ἀναφορικῶς πρὸς οίονδήποτε ἀντικείμενον ἐπὶ τοῦ ὁποῖου εἶναι καταβλητέος φόρος,

εἶναι ἔνοχον ἀδικήματος.

(3) Πᾶν πρόσωπον τὸ ὁποῖον διαπράττει οίονδήποτε ἀδίκημα καθοριζόμενον ἔν τῷ ἔδαφίῳ (1) ή (2) ὑπόκειται ἐπὶ τῇ καταδίκῃ του, εἰς χρηματικὴν ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς χιλίας λίρας ή εἰς φυλάκισιν διὰ χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαίνον τὰ τρία ἔτη ή εἰς ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς τῆς φυλακίσεως καὶ τῆς χρηματικῆς τοιαύτης· προσέτι δέ, ἔάν εἶναι πρόσωπον καταδικασθὲν δι' ἀδίκημα καθοριζόμενον ἔν τῷ ἔδαφίῳ (1)—

- (α) καταβάλλει τὸ ποσὸν τοῦ συνεπέα τῆς δολίας ή ἐσκεμμένης πράξεως αὐτοῦ ἀπολεσθέντος φόρου· καὶ

- (β) ἐπιβαρύνεται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου διὰ περαιτέρω ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὸ διπλάσιον τοῦ ἐπιπροσθέτου φόρου ὁ ὁποῖος κανονικῶς ἐπιβαρύνεται ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου φόρου διὰ τὸ ἔν λόγω ἔτος.

Τὰ ἔν ταῖς παραγράφοις (α) καὶ (β) ὀριζόμενα ἐπιπρόσθετα ποσὰ εἶναι εἰσπρακτέα κατὰ τὸν ἔν τῷ παρόντι Νόμῳ προβλεπόμενον τρόπον.

(4) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἔδαφίου (2) δήλωσις, κατάστασις, ἀπαίτησις, κατάλογος, λογαριασμός, ἔγγραφον ή στοιχεῖα θεωροῦνται ὡς ψευδῆ ἔν τινι οὐσιώδει αὐτῶν στοιχείῳ ἔάν ἐσκεμμένως παραλειφθῇ ἔξ αὐτῶν οίονδήποτε πληροφορία ή οίονδήποτε ποσὸν τὸ ὁποῖον κανονικῶς ὄφειλε νὰ περιληφθῇ ἔν αὐτοῖς.

(5) Παρὰ τὰς διατάξεις οίονδήποτε ἐκάστοτε ἔν ἰσχύϊ νόμου ὁ Πρόεδρος Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου ή ὁ Ἀνώτερος Ἐπαρχιακὸς Δικαστής ή ὁ Ἐπαρχιακὸς Δικαστής κέκτηται διὰ τοῦ παρόντος ἀρμοδιότητα ὅπως ἐκδικάζῃ οίονδήποτε ἀδίκημα δυνάμει τοῦ παρόντος ἀρθροῦ καὶ ἐπιβάλλει τὰς ὑπὸ τούτου καθοριζόμενας ποινὰς.

47.—(1) Πᾶν πρόσωπον ὅπερ ἀρνεῖται, παραλείπει ή ἀμελεῖ νὰ δώσῃ εἰδοποίησιν ή νὰ ὑποβάλλῃ δηλώσεις ή καταλόγους ή νὰ παράσχῃ στοιχεῖα ή νὰ ἐκτελέσῃ οίονδήποτε καθήκον ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς καὶ πᾶν πρόσωπον ὅπερ παραβαίνει καθ' οίονδήποτε ἕτερον τρόπον τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου εἶναι ἔνοχον ἀδικήματος καὶ ὑπόκειται, ἔν περιπτώσει καταδίκης, εἰς χρηματικὴν ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς πεντακοσίας λίρας ή εἰς φυλάκισιν διὰ χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαίνον τὸς ἔξ μῆνας ή εἰς ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς τῆς φυλακίσεως καὶ τῆς χρηματικῆς τοιαύτης, ἔκτος ἔάν ἕτερα τις κύρωσις προβλέπηται εἰδικῶς διὰ τὸ τοιοῦτον ἀδίκημα.

*Ἔτερα ἀδικήματα.

(2) Το Δικαστήριο δύναται ἐπὶ πλέον νὰ διατάξη τὸ καταδικασθὲν πρόσωπον ὅπως δώσει τοιαύτην εἰδοποίησιν, κατάστασιν, κατάλογον ἢ στοιχεῖα ὅσα δυνατόν νὰ ἀπητήθησαν παρ' αὐτοῦ ὑπὸ τῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀποσταλείσης αὐτῶ εἰδοποιήσεως.

(3) Πᾶν πρόσωπον ὅπερ ἀδικαιολογητῶς παραλείπει ἀπὸ τὴν δῆλωσιν τοῦ ἀντικειμένου τοῦ φόρου οἰονδήποτε ἀντικείμενον φόρου, εἶναι ἔνοχον ἀδικήματος καὶ ὑπόκειται, ἐν περιπτώσει καταδίκης, εἰς χρηματικὴν ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς πεντακοσίας λίρας· προσέτι δὲ—

(α) καταβάλλει τὸ ποσὸν τοῦ συνεπεία τῆς παραλείψεως ἢ πράξεως αὐτοῦ ἀπολεσθέντος φόρου· καὶ

(β) ἐπιβαρύνεται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου διὰ περαιτέρω ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὸ διπλάσιον τῆς διαφορᾶς μεταξύ τοῦ ὀρθῶς ἐπιβαλλομένου φόρου καὶ τοῦ φόρου ὅστις θὰ ἐπεβάλλετο ἐὰν ἡ φορολογία ἐβασίζετο ἐπὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθείσης δηλώσεως.

Συμβιβασμὸς ἀδικημάτων.

48. Ὁ Διευθυντὴς δύναται νὰ συμβιβάσῃ οἰονδήποτε ἀδίκημα διαπραχθὲν κατὰ παράθασιν τοῦ παρόντος Νόμου, δύναται δὲ, πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου, νὰ συμβιβάσῃ οἰαδήποτε δυνάμει τούτου ληφθέντα δικαστικὰ διασθήματα ὑπὸ τοιοῦτους ἄλλοις οἷους οὗτος ἤθελεν, ἐνασκῶν διακριτικὴν ἐξουσίαν, θεωρήσει πρέποντας, μετὰ πλήρους ἐξουσίας ὅπως ἀποδεχθῆ χρηματικὴν πληρωμὴν παρὰ τοῦ ὑπέχοντος εὐθύνην προσώπου μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ ἀνώτατον ὄριον τῆς ποινῆς εἰς τὴν ὁποίαν τοῦτο ὑπόκειται ἢ εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχει ἰσχυρισμὸς ὅτι ὑπόκειται δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου διὰ τὸ ἀδίκημα τοῦτο.

*Επιφύλαξις διὰ ποινικὴν δίωξιν.

49. Τὰ δικαστικὰ μέτρα τὰ λαμβανόμενα δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἐναντίον προσώπου τινὸς δι' ἀδίκημα διαπραχθὲν κατὰ παράθασιν τοῦ παρόντος Νόμου δὲν ἐπηρεάζουσι ποινικὰς δίωξεις αἰτινες δυνατόν νὰ γίνωσι θάσει οἰουδήποτε ἑτέρου Νόμου.

Ποινικὴ δίωξις δὲν ἄρχεται ἄνευ τῆς συναίνεσεως τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως τῆς Δημοκρατίας.

50. Ποινικὴ δίωξις δι' ἀδίκημα διαπραχθὲν κατὰ παράθασιν τοῦ παρόντος Νόμου δὲν ἄρχεται εἰμὴ τῇ συναίνεσει τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως τῆς Δημοκρατίας.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ χαρίσῃ φόρον λόγῳ πενίας τοῦ φορολογουμένου.

51. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ χαρίσῃ, ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει, τὸν ὑπὸ τινος προσώπου ὀφειλόμενον φόρον ἐὰν πεισθῆ ὅτι ἡ τοιαύτη ἀπόφασις δικαιολογεῖται ὡς ἐκ τῆς πενίας τοῦ προσώπου τούτου.

Κανονισμοί.

52.—(1) Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐκδίδῃ Κανονισμοὺς διὰ τὴν ἐν γένει ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ διὰ τοιαῦτα ἄλλα θέματα περὶ ὧν ὁ παρὼν Νόμος ἀπαιτεῖ ἢ προνοεῖ τὴν ἐκδόσιν Κανονισμῶν καὶ δύναται ὡσαύτως νὰ ἐκδίδῃ Κανονισμοὺς περὶ παντὸς θέματος ἐφ' ὅσον ἡ ἐκδοσις τοιοῦτων Κανονισμῶν κρίνεται σκόπιμος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου.

(2) Πᾶν πρόσωπον ὅπερ παραλείπει νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὰς διατάξεις οἰουδήποτε Κανονισμοῦ γενομένου δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ παραβαίνει ταύτας, εἶναι ἔνοχον ἀδικήματος καὶ ἐν περιπτώσει καταδίκης ὑπόκειται εἰς χρηματικὴν ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν

τάς διακοσίας λίρας ή εις φυλάκισιν διά χρονικόν διάστημα μή υπερβαίνον τούς έξ μήνας, ή εις άμφοτέρας τάς ποινάς τής φυλακίσεως και τής χρηματικής τοιαύτης.

(3) Κανονισμοί γινόμενοι επί τη θέσει του παρόντος άρθρου κατατίθενται εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων. Εάν μετά πάροδον τριάκοντα ήμερών από τής τοιαύτης καταθέσεως ή Βουλή των Αντιπροσώπων δι' αποφάσεως αυτής δέν τροποποίηση ή άκυρώση τούς ούτω κατατεθέντας Κανονισμούς έν όλω ή έν μέρει, τότε ούτοι άμέσως μετά την πάροδον τής ως άνω προθεσμίας δημοσιεύονται έν τη έπισήμω έφημερίδι τής Δημοκρατίας και τίθενται έν ισχύι από τής τοιαύτης δημοσιεύσεως. Έν περιπτώσει τροποποιήσεως τούτων έν όλω ή έν μέρει υπό τής Βουλής των Αντιπροσώπων ούτοι δημοσιεύονται έν τη έπισήμω έφημερίδι τής Δημοκρατίας ως ήθελον ούτω τροποποιηθή ύπ' αυτής και τίθενται έν ισχύι από τής τοιαύτης δημοσιεύσεως.

53.—(1) Οί περί Καθορισμού του Ποσού και Ανακτήσεως Φόρων Νόμοι του 1963 και 1969 διά του παρόντος καταργούνται, άνευ έπηρεασμού παντός γενομένου ή παραλειφθέντος όπως γίνη δυνάμει τούτων :

Κατάργησις
και διαφύ-
λαξις.
53 του 1963
61 του 1969.

Νοείται ότι, πάντες οί έκδοθέντες δυνάμει των καταργουμένων ως άνω Νόμων ή οί έκδοθέντες δυνάμει των έκάστοτε έν ισχύι περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων και διαφυλαχθέντες δυνάμει των καταργουμένων ως άνω Νόμων Κανονισμοί, διατάγματα, διορισμοί και ειδοποιήσεις θεωρούνται ως έκδοθέντες δυνάμει του παρόντος Νόμου και εξακολουθοϋσιν ισχύοντες μέχρις ότου ανακληθώσιν, άκυρωθώσιν ή αντικατασταθώσιν δυνάμει του παρόντος Νόμου.

(2) Δήλωσις περί τηρήσεως του άπορρήτου γενομένη δυνάμει των διατάξεων των έκάστοτε έν ισχύι περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων, ή δυνάμει των αντίστοιχων διατάξεων οίουδήποτε νόμου ψηφισθέντος υπό Κοινοτικής Συνελεύσεως διά την έπιβολήν προσωπικών εισφορών υπό την μορφήν φόρου εισοδήματος, ύφ' οίουδήποτε λειτουργού του Τμήματος Έσωτερικών Προσόδων ύπηρετούντος κατά την ήμερομηνίαν τής έναρξεως τής ισχύος του παρόντος Νόμου λογίζεται ως γενομένη δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

(3) Οίαδήποτε θεαίωσις γενομένη δυνάμει των έκάστοτε έν ισχύι περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων ή οίουδήποτε νόμου ψηφισθέντος υπό Κοινοτικής Συνελεύσεως διά την έπιβολήν προσωπικών εισφορών υπό μορφήν φόρου εισοδήματος και μή διευθετηθείσα τελικώς λογίζεται ως γενομένη δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου, πάσα δέ περαιτέρω σχετική ένέργεια, εις τό στάδιον εις τό όποίον εύρίσκεται κατά την ήμερομηνίαν τής έναρξεως τής ισχύος του παρόντος Νόμου, λαμβάνεται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

(4) Εάν ύφίσταται οίαδήποτε ύποχρέωσις διά την πληρωμήν φόρου δυνάμει των διατάξεων οίουδήποτε νόμου έπιβαλόντος τον φόρον τούτον (περιλαμβανομένου νόμου ψηφισθέντος υπό Κοινοτικής Συνελεύσεως και έπιβαλόντος προσωπικήν εισφοράν υπό την μορφήν φόρου εισοδήματος) ό όποίος δέν τελεί έν ισχύι κατά την ήμερομηνίαν τής έναρξεως τής ισχύος του παρόντος Νόμου, και ό φόρος ούτος δέν καθώρισθη ή/και εισεπράχθη κατά την ρηθείσαν ήμέραν, ό φόρος έπιβάλλεται ή/και εισπράττεται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

(5) Οίονδήποτε άδίκημα διαπραχθέν ύφ' οίουδήποτε προσώπου κατά παράβασιν των έκάστοτε έν ισχύι περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων ή οίουδήποτε νόμου ψηφισθέντος υπό Κοινοτικής

Συνελεύσεως και επιβαλόντος προσωπικήν εισφοράν υπό την μορφήν φόρου εισοδήματος και μη διευθετηθὲν τελικῶς, θὰ λογίζεται ὡς διαπραχθὲν κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου και πάσα ποινὴ εἰς τὴν ὁποῖαν οἰονδήποτε πρόσωπον ὑπόκειται δυνάμει οἰονδήποτε τῶν προαναφερθέντων νόμων, λογίζεται ὡς ποινὴ εἰς τὴν ὁποῖαν ὑπόκειται τὸ ἐν λόγω πρόσωπον δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, πάσα δὲ περαιτέρω σχετικὴ ἐνέργεια λαμβάνεται δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου :

Νοεῖται ὅτι οὐδεμία ποινὴ ἐπιβαλλομένη δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου θὰ ὑπερβαίνει τὴν ποινὴν ἢ ὁποῖα προεβλέπετο ἐν τῷ οικείῳ νόμῳ ὃ ὁποῖος ἐτέλει ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποῖαν διεπράχθη τὸ ἀδίκημα ἢ τὸ προαναφερθὲν πρόσωπον κατέστη ὑποκείμενον εἰς τὴν ποινὴν.

*Εναρξίς
ἰσχύος τοῦ
παρόντος
Νόμου.

54. Ὁ παρὼν Νόμος τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου τὴν 1ην Ἰανουαρίου, 1978, φορολογικοῦ ἔτους.